

Αντιφωνητής

παῖς εἰμι γὰρ
καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος
(ΟΡΦΙΚΑ)

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

9 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2008

ΕΤΟΣ 10ο / ΑΡ. Φ. 237 / ΤΙΜΗ 1 €

ΥΠΟΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Μέ την τελευταία μας πρωτοβουλία για συλλογή υπογραφών κάτω από το κείμενο με τίτλο «ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ», ασχολήθηκε και η... άλλη πλευρά. Κι ενώ χιλιάδες Έλληνες της Θράκης - και όχι μόνο - εναντιώθηκαν στο νομοσχέδιο που κατέθεσε στη Βουλή η Κυβέρνηση για τις Διαχειριστικές Επιτροπές και την προδήλως αντισυνταγματική ποσόστωση των μειονοτικών στους διορισμούς του ΑΣΕΠ, κάποιοι θίχτηκαν πού... κινητοποιηθήκαμε. Και δεν μιλάμε εδώ για κύκλους φίλα κείμενους στην Κυβέρνηση, πού θα είχαν και μία εύλογη δικαιολογία να τό πράξουν, αλλά για τόν μισελληνικό «Ιό» του πεμπτοφαλαγγίτικου εθνομηδενισμού. Φαίνεται ότι, κατά τή γνώμη της Αριστερόεσσας, δημοκρατία σημαίνει να κάθεται ως πολίτης και να ύφιστασαι όσα σου επιφυλάσσει ή εκάστοτε κυβέρνηση αδιαμαρτύρητα ή να περιμένεις από τό έκφυλισμένο κέντρο οδηγίες για τίς πολιτικά όρθές κινήσεις.

(Συνέχεια στη σελ. 5)

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 2007

- Πάμε για τό 2008!

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Όλες οί κότες του ντουνια, θά πούν τό παρακάνω
όταν άπ' τό «σιχτίρισα», «οϊκτίρισα» τούς βγάνω.
Μά πού νά καταλάβουνε οί κότες από γλώσσα
ή κάθε μιά τους θέλει άπλωσ νά γίνει και μιά κλώσσα
Νά κάνει αούά για τόν άγά, πουλιά για τόν σουλτάνο
και για τούς Φράγκους εύγενείς κακάρισμα με πιάνο
... Καί τ' είναι «άμερικανισμός» άρχόντισσες κυρίες;
Νά μήν ύπάρχουν έθνη πιά, μά μόνο έταιρείες
Νά γίνεις σαν κι αυτό πού τρώς, κι εσύ μεταλλαγμένος
Και με τό ζόρι ό δυστυχής, νά 'σαι εύτυχιμένος.

Γιάννης Υφαντής

Δολοφονία Μπούτο - Στόχος τό Πακιστάν;

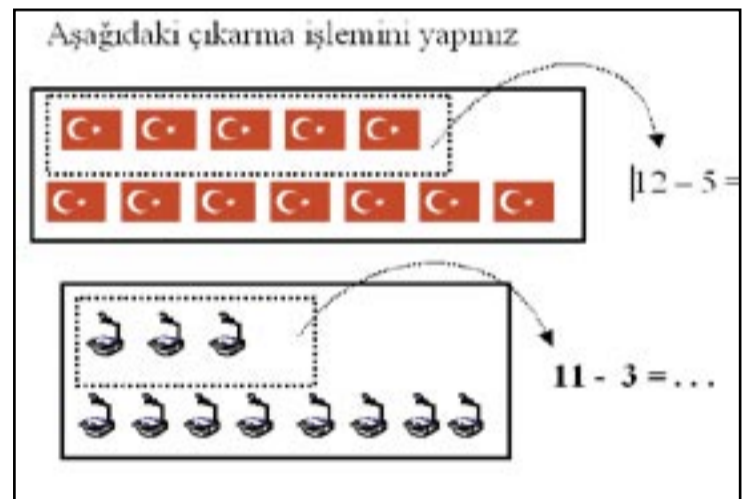
Παρά τήν πληθώρα των σχετικών ειδήσεων σχετικά με τήν δολοφονία της Μπεναζίρ Μπούτο, λίγο φώς τελικά ρίχτηκε στην υπόθεση. Τήν σκότωσαν οί ισλαμιστές, οί παρακρατικοί, ό Μουσάραφ, ή Αλ Κάιντα, οί Ξένες μυστικές ύπηρεσίες; Είναι φανερό ότι δεν ξεκαθάρισε ή άπάντηση, όμως είναι και άπαραίτητο νά δοϋμε τί παίζεται στο Πακιστάν και ένδεχομένως επιταχύνεται με τόν φόνο της πρώην πρωθυπουργού.

Πρέπει νά μήν ξεχνάει κανείς ότι τό Πακιστάν είναι μέσα στην περιοχή πού - κατά όρισμένους κύκλους στις ΗΠΑ - χρήςζει αναδιαμόρφωσης, τύπου Ιράκ (βλ. και χάρτη - πρόταση του άξιωματικού Ράλφ Πέτερς πού δημοσιεύσαμε και παλιότερα). Η άποσταθεροποίηση και διάσπαση της μεγάλης αυτής χώρας δεν είναι τόσο μακρινή προοπτική, παρά τήν φιλοδυτική χούντα του Μουσάραφ, ό όποιος φέρεται νά άρνεϊται τίς νέες ύποχωρήσεις πού του ζητά ή Ουάσινγκτον. Καλό είναι νά θυμίσουμε εδώ ότι σήμερα στο Πακιστάν οί Αμερικανοί διαθέτουν πολλές στρατιωτικές

βάσεις, ελέγχουν τίς μυστικές ύπηρεσίες και τόν έναέριο χώρο του και έπιχειρούν συχνά στο έδαφος του - όλα αυτά βεβαίως για χάρη της προστασίας του από τόν Μπίν Λάντεν και τήν Αλ Κάιντα. Πρόσφατα ό William Arkin στην Washington Post έκτιμωσε πώς «έπίκειται τεράστια επέκταση της παρουσίας των Ειδικών Δυνάμεων των ΗΠΑ στο Πακιστάν, ως μέρος της προσπάθειας νά εκπαιδεύσουν και νά ύποστηρίξουν ντόπιες δυνάμεις κατά των άνταρτών και της τρομοκρατίας». Πραγματικός στόχος φαίνεται νά είναι ή διάσπαση της χώρας σε στυλ Γιουγκοσλαβίας, με έμφύλιο πόλεμο, όπως γίνεται ήδη στο περιζήτητο Μπαλοχιστάν.

Πρόκειται για τό ΝΔ μέρος της χώρας,

πού καταλαμβάνει τό 40% της έκτασής της, όπου μάλιστα ύπάρχουν μεγάλα κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου. Και πέρα από αυτά, ή στρατηγική του θέσης συνδέεται τόσο με τά κοντινά Στενά του Ορμούζ όσο και τήν ενεργειακών δρόμων. Στην περιοχή λοιπόν αυτή, πού έπεκτείνεται και μέσα στο γειτονικό Ιράν, ύπάρχει ένα κίνημα αντίστασης ήδη από τή δεκαετία του '40, τό όποιο μάλλον βολεύει τά άγγλοαμερικανικά σχέδια. Τόν Ιούνιο του 2006 ή Αμυντική Έπιτροπή της Γερουσίας του Πακιστάν κατηγόρησε τίς βρετανικές ύπηρεσίες ότι ύποκινούν τό άντάρτικο του Baloch Liberation Army (BLA) στην περιοχή, ενώ ακόμη πιο άνοιχτά χρησιμοποιούν οί ΗΠΑ τό άυτονομιστικό κίνημα του Μπαλοχιστάν μέσα στο Ιράν. Άυτονομιστικό κίνημα ύπάρχει επίσης και στην ΝΑ έπαρχία του Σίντ. Αξίζει νά προστεθεί εδώ ότι ή

Προσέξτε άσκηση μαθηματικών σε σχολικό βιβλίο πού διδάσκεται (:;) στην πιτσιρικάρία των μειονοτικών συμπολιτών μας: Τά έξάχρονα παιδιά διδάσκονται τήν άφαίρεση με μήλα, ποδήλατα και... **τούρκικες σημαίες!!!** Αυτό τό βιβλίο (του Άμπντουραχμάν Τσιγκρίκ) δηλαδή έχει έγκριθεί από τήν άρμόδια έλληνική έπιτροπή ή άπορρίφθηκε και συνεχίζει νά κυκλοφορεί; Λέτε νά στέλνουμε και μεις βιβλία άριθμητικής στα έλληνικά σχολεία της Πόλης, με άσκήσεις του τύπου «Ένα, δύο, τρία, γ...ται ή Τουρκία»;

χώρα εφαρμόζει από τή μέρα έπιβολής του πραξικοπήματος του Μουσάραφ τήν οικονομική συνταγή του Διεθνούς Οικονομικού Ταμείου, με ύπουργό τόν τραπεζίτη πού υπέδειξε ή Γουώλ Στρήτ και με έκτεταμένες ιδιωτικοποιήσεις των πλέον έπικερδών κρατικών έπιχειρήσεων. Αν λοιπόν σε όλο αυτό τό σκληρό προστεθεί και μία οικονομική άναταραχή πού θά προκληθεί επί τούτου από τό εφαρμόζόμενο πρόγραμμα του ΔΝΤ (όπως ακριβώς στη Γιουγκοσλαβία τόν Γενάρη του 1990), τότε τά πράγματα ίσως πάρουν γρηγορότερα τήν τροπή πού περιγράφηκε άνωτέρω. Ο προχθεσινός φόνος ήταν μάλλον ένας καταλύτης.

ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΥΠΟΛΙΣ

του Μιχάλη Χαραλαμπίδη*

Τα πολιτισμικά διαμερίσματα

ΗΕλληνικήπροσπάθειαγιατονμετασχηματισμό των τοπικών παραγωγικών συστημάτων σε συστήματα και δίκτυα γνώσεων-επικοινωνίας, συναντά μια δημιουργική και ζωογόνα πρόκληση, αυτή των πολιτισμικών διαμερισμάτων.

Ολόκληρη η χώρα λόγω της πυκνότητας της ιστορίας της, των μνημείων και της σημασίας που αυτά έχουν για την παγκόσμια κοινότητα, αλλά ιδιαίτερα ορισμένες περιφέρειές της και νησιά θα μπορούσαν να αναδειχθούν και μορφοποιηθούν ως πολιτισμικά διαμερίσματα.

Η Χαλκιδική με τον Αριστοτέλη και το Άγιο Όρος. Ο Ολυμπος, το Δίον, οι Αιγές σε συγχρονισμό με την τρίπολη δηλαδή την Έδεσσα, τη Νάουσα (η σχολή του Αριστοτέλη), και την Βέροια. Η Σάμος του Πυθαγόρα, η Κως του Ιπποκράτη, η Ιθάκη, η Πελοπόννησος, η Αθήνα, αποτελούν γόνιμα πεδία για την εφαρμογή σχεδιασμών που θα έχουν στόχο την αναζωογόνηση του τεράστιου πολιτισμικού κεφαλαίου που έχουν και θα τα μετατρέπουν σε παραγωγικά, δημιουργικά, πολιτισμικά διαμερίσματα.

Η ιδέα της αναβίωσης του Ελαιώνα35 και της Ακαδημίας, του περιπάτου του Σωκράτη (Φάληρο - Ακρόπολη) όπως περιγράφεται στο Συμπόσιο ή ένας ανάλογος περίπατος στην ακτή του Θουκυδίδη στη Μακεδονία - Θράκη εντάσσονται σε αυτόν τον ιστορικό στόχο αποκατάστασης της ιστορικότητας του Ελληνικού τοπίου και δημιουργίας μιας νέας οικονομίας. Αυτό απαιτεί μια ολοκληρωμένη θεωρητικά αφητηρία και υψηλό επίπεδο σχεδιαστικής ικανότητας. Δενμπορείναμένειστιςαποσπασματικές, ασύνδετες, «πολιτιστικές παρεμβάσεις» όπως ονομάζονται και αποκαταστάσεις

μεμονωμένων κτιρίων. Την ευκαιριακή κακόγουστη, υβριστική για την ιστορικότητα του τόπου δημιουργία γηπέδων στο Φάληρο, στον Ελαιώνα και τη χωρίς αισθητική, χωροταξική πρόνοια νέων μουσείων όπως το μουσείο της Ακρόπολης του Μακρυγιάννη.

Η μετατροπή των κτιρίων του Μετσόβειου Πολυτεχνείου σε Μουσείο και Πινακοθήκη, η ενοποίησή του με το Αρχαιολογικό και η σύνδεσή τους με την Ακρόπολη θα αναδείκνυε στο κέντρο της Αθήνας ένα πολιτισμικό διαμέρισμα, παρόμοιο του οποίου δεν θα διέθετε καμία πρωτεύουσα (η Ελλάδα δεν έχει μία πολιτική μουσειών και κλασσικών θεάτρων). Συμπληρωματική αυτού του σχεδίου είναι η ιδέα ανάδειξης των Εξαρχείων σε Βιβλιούπολη.Σ'αυτήντηντραυματισμένη με πολλούς τρόπους περιοχή υπάρχει, συντηρείται και αναπτύσσεται αυθόρμητα, αυτοαναπτύσσεται - αυτοαναπαράγεται χωρίς θεσμική στήριξη το βιοτεχνικό - γνωσιακό και πολιτισμικό διαμέρισμα του Βιβλίου. Παλιά και νέα βιβλιοδετία, τυπογραφία, σχεδιαστικά γραφεία, βιβλιοπωλεία, καφέ συζητήσεων. Η συνειδητοποίηση αυτής της αναπτυξιακής και ταυτόχρονα σημειολογικής διάστασης, η γνωριμία του πνεύματος, της ψυχής αυτού του τόπου, των Εξαρχείων, θα επέτρεπε μια άλλη τροφοδότηση της φαντασίας και της αισθητικής αυτών που σχεδίασαν κακόγουστα την πλατεία των Εξαρχείων. Παρόμοια ζωντανά αναβράζοντα, σύγχρονα όχι μουσειακά, δημιουργικά αστικά διαμερίσματα, νησίδες ανάπτυξης, συναντάς πολλά σε όλη την Αθήνα, την Θεσσαλονίκη και άλλες Ελληνικές πόλεις. Μια καλλιεργημένη ματιά

μετεξελισσόμενη σε σχεδιασμό θα έβλεπε το Μοναστηράκι και το ανάλογο τμήμα της Ερμού ως την αστική βιτρίνα του ελληνικού επίπλου αντί να το αφήνει στο χάος, ανυπεράσπιστο στις καταστροφικές και αντιαισθητικές ορέξεις όπως αυτές του κτιρίου της Γενικής Τράπεζας στην πλατεία Μοναστηρακίου.

Βέβαια το πρώτο που έπρεπε να κάνει κάποιος άνθρωπος των θεσμών, ως έκφραση αγάπης και σεβασμού προς την ελληνική κεραμική ήταν η τροφοδότηση της σχεδιαστικής του φαντασίας σε σχέση με τον Κεραμικό. Ε ν δ ι α φ έ ρ ο ν παρουσιάζει το νέο διαμέρισμα του ντζάνι στο Ψυχρή και η πρωτοβουλία του «Designwalk». Μια προβληματική για τα διαμερίσματα της διασκέδασης, τα διαμερίσματα της υγείας και φροντίδας του σώματος ως ολικά συστήματα στη Σαμοθράκη, τις Θερμοπύλες, την Αιδηψό υπερβαίνει τα όρια αυτού του κειμένου. Όπως και μια προβληματική για την ελληνική

ΝΑ ΜΗΝ

Κάθομαι δευτεροκλασάτος στη δεύτερη σειρά (Η πρώτη ανήκει επισήμως στους επισήμους.)

Έτρεχα αγωνιωδώς για τη διάλεξη

– προλαβαίνω να προλάβω; –

Τρέχει στο μέτωπο ο ιδρώτας.

Πολυτελές το πρόγραμμα σε σκληρό χαρτί

βεντάλια ιδανική.

Ιδανικό θέμα πραγμάτευσης

«Η συνέπεια ως στοιχείο οργάνωσης.»

Αδημονώ, αδημονώ να οργανωθώ

Κι η διαλεκτική συνέπεια καθυστερεί

Να εξόκειλε σε υφάλους ανεπαρκούς οργάνωσης;

Να 'πεσε η πρόληψη θύμα προλήψεων

– Μαύρη γάτα μήπως πέρασε από μπρος της

Μη ράγισε ο καθρέφτης της και ψάχνει γι' αγιαστούρα;

Αδημονώ να οργανωθώ, άργησαν κι οι επίσημοι

Σαράντα λεπτά ασυνεπής η συνέπεια

– πού 'ναι τα μέτρα πρόληψης να μένει συνεπής,

στάσιμη να μην μένει στην ίδια αταξία;

(Η διάλεξη ανήκει ανεπισήμως στην εσωτερική κατανάλωση.)

Καλά που πρόλαβα.

Να προλαβαίνω τάχα και πρωτοκλασάτος;

Σηκώνομαι και τρέχω πάλι· έξω·

Να μην προλάβω. Να μην.

Γιάννης Στρούμπας

ναυτιλία ως το μεγαλύτερο πλανητικό ελληνικό πολιτισμικό δίκτυο και βιτρίνα ελληνικών προϊόντων.

Άλληλογραφοῦμε

Από τον κ. Μιχάλη Σ. Βάρδα (Αθήνα) λάβαμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή - συνεργασία:

Κύριε Διευθυντά,

Με πολλή θλίψη και ανησυχία παρακολουθούμε οι σκεπτόμενοι Έλληνες την Ευρωπαϊκή και "ισχυρή" Ελλάδα να εκλιπαρεί διά στόματος της κυρίας Ντόρας Μπακογιάννη τους επήλυδες των Σκοπίων όπως στέρξουν στην αποδοχή μίας σύνθετης αμοιβαία αποδεκτής ονομασίας για το γειτονικό κρατίδιο. Οι προτεινόμενες από την Ελληνική πλευρά ονομασίες Άνω Μακεδονία, Βόρεια Μακεδονία, Νέα Μακεδονία κλπ έχουν ήδη κατηγορηματικά απορριφθεί από την αλαζονική ελίτ της χώρας αυτής, με συνέπεια οι σχετικές διαβουλεύσεις να έχουν αποτελεσμαθεί. Ας δεχθούμε όμως ότι οι Σκοπιανοί, ύστερα από Αμερικανική πίεση, μας κάνουν την μεγάλη χάρη να αποδεχθούν κάποια από τις προτεινόμενες από εμάς σύνθετες ονομασίες. Πως θα αποκαλούνται τότε αυτοί από εμάς και από την διεθνή κοινότητα; Μήπως θα αποκαλούνται Ανωμακεδόνες, Βορειομακεδόνες ή Νεομακεδόνες; Όχι βέβαια! Θα συνεχίσουν να αποκαλούν εαυτούς και αλλήλους Μακεδόνες. Μετά δε από μερικά χρόνια θα εκλείψει και από τα επίσημα έγγραφα τους και ο οποιοσδήποτε επιθετικός ή συνοδευτικός προσδιορισμός και θα έχουμε πλέον εμείς αναγνωρίσει και αποδεχθεί de facto την ψευδεπίγραφη δημοκρατία της Μακεδονίας...

Η πρόταση λοιπόν περί σύνθετης ονομασίας των Σκοπίων που θα περιέχει την λέξη Μακεδονία είναι αδιέξοδη και επικίνδυνη γιά τον πίο πάνω λόγο αλλά και γιά άλλους λόγους. Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι η άρνηση της πατρίδας μας να αποδεχθεί και να συναίνεσει σε οιαδήποτε σύνθετη μακεδονική ονομασία δεν παράγει, ως γνωστόν, έννομα αποτελέσματα. Ισχυρίζονται και διατυμπανίζουν προς κάθε κατεύθυνση οι βόρειοι γείτονές μας ότι έχουν το δικαίωμα του εθνικού των αυτοπροσδιορισμού. Όμως, όλοι όσοι αναφέρονται πειστικά και επιτακτικά σε αυτό το δικαίωμα, συνήθως παραβλέπουν ή αγνοούν ότι σύμφωνα με όλες τις αρχές Δικαίου, δεν επιτρέπεται η κατάχρηση ουδενός δικαιώματος. Η Ελλάδα λοιπόν οφείλει να θεωρεί καταχρηστική την μονοπώληση ενός κατ'εξοχήν Ελληνικού εθνικού ονόματος, το οποίον είναι επί 2500 χρόνια είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τον Ελληνισμό, την ιστορία του και τις παραδόσεις του. Ο όποιος αυτοπροσδιορισμός οφείλει να σέβεται την πολύ μεγάλη Ελληνική Μακεδονία και τους αδιαμφισβήτητους εθνολογικούς, ιστορικούς και φυλετικούς τίτλους της, αλλιώς το δικαίωμα αυτό ασκείται καταχρηστικά, άρα μη δεσμευτικά γιά την Ελλάδα και σαν τέτοιο πρέπει να αντιμετωπισθεί! Γιά τον στρατηγό Ντε Γκώλλ υπήρχε μόνον μία Βρετανία, η ομώνυμη Γαλλική επαρχία και έτσι πειθαναγκάστηκε η γηραιά Αλβιών να αποδεχθεί την ένταξή της στην Ενωμένη Ευρώπη (τότε ΕΟΚ) ως Ηνωμένο Βασίλειο. Η σημερινή Ελλάδα φαίνεται να μην έχει την δύναμη να επιβάλει στους Σκοπιανούς το όνομα της αρεσκείας της, όμως σε καμμία περίπτωση

δεν είναι αναγκασμένη ή υποχρεωμένη να αποδεχθεί ένα όνομα που ενέχει σαφή μελλοντική επεκτατική απειλή και προσβάλλει τις εθνικές ευαισθησίες του συνόλου σχεδόν του λαού μας. Επιθυμώ, με βάση τα προαναφερθέντα, να επισημάνω ότι πρέπει σήμερα να καταγγείλουμε την προσβλητική, υβριστική και αήθη συμπεριφορά των γειτόνων Σκοπιανών και να αποσύρουμε πάραυτα τις ήδη απορριφθείσες προτάσεις της κυρίας υπουργού επί των Εξωτερικών. Ας σταματήσουμε, επί τέλους, να αλληλοεμπαιζόμεθα ότι, δήθεν, δεν συμπράξαμε στην άνετη είσοδό των στο ΝΑΤΟ σήμερα και στην ΕΕ αύριο. Τίποτα δεν μας εμποδίζει, στα πλαίσια μίας νέας εθνικής Στρατηγικής να αποφασίσουμε να τους αποκαλούμε "Αλβανοσλάβους" και το κρατίδιό τους "Αλβανοσλαβία", μέχρις ότου αυτοί αντιληφθούν την ανάγκη κάτω από την ασκηθησόμενη πολιτική πίεση να προσέλθουν σε έντιμη διαπραγμάτευση γιά όλες τις μεταξύ των δύο κρατών εκκρεμότητες. Όσο και αν η προτεινόμενη, διά της παρούσης, ονοματοδοσία θα ενοχλούσε την κυβέρνηση της Αλβανοσλαβίας, πάντως κατά τον λόγο που εκείνη δεν αισθάνεται την ανάγκη της συναίνεσης με την ευλόγως ενοχλημένη Ελλάδα κατά τον αυτοπροσδιορισμό της, κατά τον ίδιο τρόπο και γιά τους ίδιους λόγους έχουμε και εμείς το δικαίωμα να την αποκαλούμε όπως αυτή πραγματικά συγκροτείται εθνολογικά, φυλετικά και όχι γεωγραφικά, δημιουργώντας ταυτόχρονα και τις αναγκαίες προϋποθέσεις περαιτέρω αυτοπροσδιοριστικών τάσεων εντός των συνόρων της! Με τιμή

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό

Έντυπο Γνώμης

Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρή 15,

691 00, Κομοτηνή

Τηλέφωνο: 25310 81537

Τηλεομοιότητα: 25310 81536

Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr

www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματείου

ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ

Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:

Καραϊσκος Κώστας

Συντάσσεται από επιτροπή

Έκτύπωση: ΔΙΚΤΥΟ ΣΥΝ 5

Ετήσια συνδρομή:

Ιδιωτών 25 €

Έξωτερικού, συλλόγων, οργανισμών,

κλπ: 50 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ανα-γνώσεις

Οί Έβραιοι του Ιράν υπέρ της αλήθειας

Ο Anshel Pfeffer στην ισραηλινή *Haaretz* (26/12/07) για τὰ πρόστυχα ψέμματα τῶν πολεμοχαρῶν ἀνθρωποειδῶν πού στήνουν τό κλίμα κατά τοῦ περσικοῦ κράτους:

«Κορυφαῖος ἠγέτης τῆς ἐβραϊκῆς κοινότητας τοῦ Ιράν περιέγραψε τήν πρόσφατη μετανάστευση 40 Ιρανῶν Έβραίων στό Ισραήλ ὡς ἐκστρατεία παραπληροφόρησης καί ἐπέμεινε ὅτι οἱ Έβραιοί πού ζοῦνε στήν ἰσλαμική δημοκρατία δέν κινδυνεύουν ἀπό τήν πολιτική τοῦ προέδρου Αχμαντινετζάντ. Μία ομάδα 40 ἱρανοεβραίων προσγειώθηκε τήν Τρίτη στό Ισραήλ, ἡ μεγαλύτερη ἀπό τήν πτώση τοῦ Σάχη καί τήν ἱρανική ἐπανάσταση τοῦ 1979. Καθένας ἀπό τοὺς μετανάστες, πού προέρχονται ἀπό τήν Τεχεράνη, τό Ισφαχάν καί τό Σιράζ, ἔλαβε δωρεά 10.000 δολαρίων ἀπό διεθνεῖς ἐβραϊκοὺς ὀργανισμούς. Δέν ἔγιναν γνωστές λεπτομέρειες γιά τήν ἐξοδὸ τούς ἀλλὰ συμπεραίνεται ὅτι ἔφτασαν μέσω τρίτης χώρας. Συνολικά 200 ἱρανοεβραῖοι μετανάστευσαν στό Ισραήλ τό 2007, συγκρινόμενοι μέ τοὺς μόλις 65 τοῦ 2006. Ὁ Ciatak Morsathegh, πού προεδρεύει στήν Έβραϊκή Ἐπιτροπὴ τῆς Τεχεράνης, δήλωσε τήν Τετάρτη ὅτι οἱ μετανάστες δέν ἦταν Ιρανοὶ καθὼς οἱ τηλεοράσεις στό Ισραήλ δέν ἔδειξαν τὰ πρόσωπά τους. Στό Ισραήλ τὰ κανάλια δέν ἔδειξαν τὰ πρόσωπά τους ἀπὸ ἀνησυχία μήπως ἡ δημοσιότητα ὀδηγήσει σέ βλάβη τῶν παραμεινάντων Έβραίων στό Ιράν.

«Πρόκειται γιά ἐκστρατεία παραπληροφόρησης, ἐκστρατεία ψευδῶν κατά τοῦ Ιράν καί τῆς ἐβραϊκῆς κοινότητας. Δέν μποροῦμε νὰ ἐπιβεβαιώσουμε ὅτι 40 ἱρανοεβραῖοι προσγειώθηκαν στό Ισραήλ», εἶπε ὁ Μορσατέγκ στό *Associated Press*. Μία κοινή δήλωση ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τόν Μορσατέγκ καί τόν Μόρις Μοταμέντ, τόν μόνο Έβραῖο βουλευτὴ στό ἱρανικὸ κοινοβούλιο, λέει ἐπίσης ὅτι οἱ Έβραιοὶ τοῦ Ιράν ποτέ δέν μετανάστευσαν ὀργανωμένα στό Ισραήλ. Ἡ ἐπιχείρηση χρηματοδοτήθηκε ἀπὸ τὴ Διεθνή Ἀλληλοβοήθεια Χριστιανῶν καί Έβραίων, ἓνα ἴδρυμα πού διοχετεύει ἑκατομμύρια δολάρια κάθε χρόνο ἀπὸ Ἐυαγγελικοὺς δωρητές. Ὁ Yehiel Eckstein, ὁ ραββίνος πού ἴδρυσε τό ἴδρυμα, εἶπε ὅτι κάθε μετανάστη λαμβάνει 10.000 δολάρια γιά νὰ ξεκινήσει στό Ισραήλ. Εἶχε εἰδοποιηθεῖ ὅτι ἡ κατάσταση πού ἀντιμετωπίζουν οἱ Ιρανοὶ Έβραιοὶ εἶναι κρίσιμη, ἐξαιτίας τῆς στάσης τοῦ Αχμαντινετζάντ, πού κάλεσε γιά ἐξάλειψη τοῦ Ισραήλ ἀπὸ τόν χάρτη. «Ἡ αἴσθησή μας εἶναι ὅτι πρόκειται γιά κατάσταση πολὺ παρόμοια μέ κείνη τῶν Έβραίων τῆς Γερμανίας στὴ δεκαετία τοῦ 1930», εἶπε ὁ Ἐκστάν γιά τήν ἀπειλή πού ἀντιμετωπίζουν οἱ Έβραιοὶ στό Ιράν. «Ὅταν ἀντιληφθοῦν ὅτι δέν πρόκειται νὰ ξεφορτωθοῦν, θὰ εἶναι πολὺ ἀργά. Χρειάζεται μόνο ἓνα ἀμερικανικὸ ἢ ἰσραηλινὸ χτύπημα κατά τοῦ ἱρανικοῦ πυρηνικοῦ προγράμματος γιά νὰ ἐπιτεθοῦν στὸν τοπικὸ ἐβραϊκὸ πληθυσμό.»

Παρότι τό Ιράν δέν ἀναγνωρίζει τό Ισραήλ καί οἱ Ιρανοὶ πολῖτες δέν δικαιούνται νὰ ταξιδεύουν στό ἐβραϊκὸ κράτος, ὁ Μορσατέγκ ἐπιμένει ὅτι οἱ Έβραιοὶ στό Ιράν δέν κινδυνεύουν. Ἡ Έβραϊκή κοινότητα τῆς χώρας μέ 25.000 μέλη προστατεύεται ἀπὸ τό Σύνταγμα τῆς χώρας καί παραμένει ἡ μεγαλύτερη τῆς μουσουλμανικῆς Μέσης Ἀνατολῆς. (...) «Εἴμαστε μία ἀπὸ τίς παλαιότερες κοινότητες στό Ιράν. Εἴμαστε ἐλεύθεροι στήν ἀσκηση τῆς θρησκείας μας. Ὁ ἀντισημιτισμὸς εἶναι ἓνα δυτικὸ φαινόμενο καί οἱ Έβραιοὶ ποτέ δέν κινδύνεψαν στό Ιράν», λέει ὁ Μορσατέγκ μιλώντας στό *Sapir Charity Hospital* τῶν Έβραίων τοῦ Ιράν. Ὁ Μορσατέγκ εἶπε ὅτι ἡ ἐβραϊκὴ κοινότητα διαφώνησε μέ τόν σκληροπυρηνικὸ Αχμαντινετζάντ ὅταν ἐκεῖνος ἀποκάλεσε μῦθο τό Ὀλοκαύτωμα ἀλλὰ ἐπέμεινε ὅτι ἡ πολιτικὴ του δέν θέτει σέ κίνδυνο τήν ἐβραϊκὴ μειονότητα. Καθὼς κάποιοι ἱρανοεβραῖοι πού μετανάστευσαν στό Ισραήλ ἰσχυρίστηκαν ὅτι φοβόντουσαν νὰ βάλουν τό φέσι τους στοὺς δρόμους τοῦ Ιράν, ὁ Μορσατέγκ εἶπε πὼς αὐτὰ εἶναι καθαρὰ ψέμματα. «Εἴμαστε Ιρανοὶ Έβραιοὶ καί περήφανοι γιά τήν ἐθνικότητά μας. Κανένα χρηματικὸ ποσὸ δέν μπορεῖ νὰ μᾶς κάνει νὰ ἐγκαταλείψουμε τό Ιράν. Ἡ ἐθνικότητά μας δέν πωλεῖται», λέει ὁ Μορσατέγκ.»

Ἡ Οικονομία τῆς Πολεοδομίας

Ὁ Θανάσης Χατζῆς στό περιοδικὸ *Hellenic NEXUS* γιά τίς πολεοδομικὲς ἐξελίξεις στὸν πλανήτη - πλὴν τῆς μακαρίας Ἑλλάδος:

«...Οἱ ἀνάγκες γιά ἐναλλακτικὲς μορφές ἐνέργειας καί γιά πλήρη ἀνακύκλωση καί μείωση τῶν ρύπων προβάλλει ἐπιτακτικὴ ὅσο ποτὲ ἄλλοτε. Ἔτσι, οἱ λεγόμενες οἰκοπόλεις παρουσιάζονται ὡς τὰ μοντέλα τῶν πόλεων τοῦ 21ου αἰῶνα.

Πρὸς τὸ παρόν, τουλάχιστον 100.000 ἀνθρώποι μεταναστεύουν ἐτησίως τὰ τελευταῖα χρόνια στήν πιὸ γνωστὴ οἰκο-πόλη, τὴ «*Cidade Humana*» ἢ «Πόλη τῶν Ἀνθρώπων», ὅπως χαρακτηρίζεται ἡ Κουριτίμπα στὴ Βραζιλία. Ἡ καλύτερη διαφήμιση γιά τὴν πόλη αὐτὴ δέν εἶναι οὔτε ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῆς, οὔτε οἱ παραλίες τῆς, οὔτε κἂν ἡ μαζικὴ ζήτηση ἐργατικῶν χεριῶν, ἀλλὰ (...) ὅτι «ἀποτελεῖ τὴν πιὸ μοντέρνα πόλη στὸν κόσμο». Παρόλο πὸς οἱ ρυθμοὶ προσέλευσης νέων κατοίκων προβλέπονται ἀκόμη ταχύτεροι στὴν πόλη, ἤδη ἀπὸ τό 1968 ὁ τότε δήμαρχος (ἀρχιτέκτονας καί ἐπικεφαλὴς ὀμάδας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Παρανᾶ), Jaime Lerner, ἐφάρμοξε πρωτοποριακὰ σχέδια, ἐγκαινιάζοντας τεράστιους πεζοδρόμους καί ὀδικές ἀρτηρίες, βασισμένες σὲ γεωμετρικὴ λογική.

Ἔνα ἀκόμη πιὸ τολμηρὸ πείραμα συντελεῖται στήν Κίνα, τό ὁποῖο ἀναμένεται νὰ προσελκύσει ἑκατομμύρια νέους κατοίκους. Ἡ «πρῶτη οἰκολογικὴ πόλη στὸν κόσμο», ὅπως ἀποκαλοῦν τὴν Ντόνγκταν, μία πόλη κάπου 40 χιλιομέτρα ἔξω ἀπὸ τὴ Σαγκάη, ἀναμένεται νὰ ἀποτελέσει «πιλότο» γιά τὸ μέλλον τῶν πολυπληθέστατων ἀσιατικῶν μεγαλουπόλεων, προβλέποντας 54 τετραγωνικὰ μέτρα πράσινου ἀνὰ κάτοικο.

(...) Οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς Ντόνγκταν (ἀρχικὰ περὶ τοὺς 30.000) σχεδιάζεται νὰ ἐγκατασταθοῦν τό 2010. Ἡ παραθαλάσσια αὐτὴ πόλη θὰ λειτουργεῖ μέ τίς ἀρχές τῆς πλήρους ἀνακύκλωσης καί τῆς βιοκλιματικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἡ ὁποία θὰ μειώνει πᾶν ἀπὸ 70% τὴν ἀπαιτούμενη ἐνέργεια γιά θέρμανση καί κλιματισμὸ, καί θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ κτίρια μέ ταρτσόκηπους, πού θὰ διαθέτουν ἀνεμογεννήτριες καί φωτοβολταϊκὲς συστοιχίες γιά νὰ παράγουν τὴν ἀπαιτούμενη πρὸς κατανάλωση ἐνέργεια. Τὰ ὀργανικὰ ὑπολείμματα (ἀπὸ φρούτα καί λαχανικά, μέχρι τὰ ἀποφάγια στὰ ἐστιατόρια) θὰ καίγονται γιά τὴν παραγωγή ἐνέργειας. Ἐπιπλέον, σχεδιάζεται ἡ παραμονὴ τῶν ἰδιωτικῶν ὀχημάτων ἐκτὸς κέντρου, μέ τὴν ἀνάπτυξη ἀνετων μέσων μεταφορᾶς καί τοῦ θεσμοῦ τοῦ *car pooling*, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε δημοφιλὴς μεταξὺ τῶν κατοίκων προαστίων πού ἐργάζονταν στό κέντρο τῶν πόλεων στίς ΗΠΑ (μεταφορὰ πολιτῶν μέ ἓνα μόνον ἰδιωτικὸ ὄχημα, τό ὁποῖο ἐναλλάσσεται ἐκ περιτροπῆς, ἐφόσον αὐτοὶ κατευθύνονται καθημερινὰ στὸν ἴδιο προορισμὸ). Ἐπαναφορτιζόμενα σκούτερ καί ἠλιακὰ ὕδραταξὶ συμπληρώνουν τὴν εἰκόνα τῆς πρῶτης πόλης πού θὰ ἔχει ἀπαλλαγεῖ πλήρως ἀπὸ τὴν ἀνάγκη γιά χρῆση πετρελαίου καί ἀνθρακα, καί ὅσοι παρακολουθοῦν ἀπὸ κοντὰ τίς ἐξελίξεις παραδέχονται ὅτι στό μέλλον ὅλες οἱ μεγάλες πόλεις θὰ ἀναγκαστοῦν νὰ μιμηθοῦν τό παράδειγμα τῆς Ντόνγκταν...»

SOLIDARNOSK!

Ἔνα κρατικὸ ἀνθρακωρυχεῖο, ἀπὸ τὰ 3 μεγαλύτερα τῆς χώρας, μέ μισθοὺς πείνας ἀλλὰ πάντως κερδοφόρο (11 ἐκ. εὐρώ πέρυσι). Μία κυβέρνηση πού ἀπαιτεῖ μεγαλύτερη ἀποδοτικότητα - λές καί εἶναι στό χέρι τῶν ἀνθρακωρυχῶν νὰ αὐξήσουν τὰ φυσικὰ ἀποθέματα. Μία ἐπιτροπὴ ἐργαζομένων πού ζητᾶ συλλογικὴ σύμβαση ἐργασίας καί αὐξήσεις στό ἐπίπεδο τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων τῆς χώρας. Μία κυβέρνηση πού ἀρνεῖται ὅποιαδήποτε σχετικὴ διαπραγμάτευση. Μία ἀπεργία διαρκείας πού κοντεύει ἓναν μῆνα (ξεκίνησε στίς 13 Δεκεμβρίου) καί συμπεριλαμβάνει ἀπεργία πείνας 6

ἀνθρακωρυχῶν καί ἐκκλιση γιά βοήθεια ἀπὸ τὸ ἔξωτερο...

Ὅχι, δέν εἶναι περίπτωση κάποιας τριτοκοσμικῆς χώρας. Εἶναι μέσα στήν καρδιά τῆς Ἐυρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, καί ἀναφερόμαστε στό ἀνθρακωρυχεῖο "Budryk" KWK, στήν Ἄνω Σιλεσία τῆς Πολωνίας. Καθὼς ὅπως καλὰ γνωρίζετε, ἡ ἐρίτιμος ΕΕ γιά πολλὰ δικαιώματα τυρβάζει καὶ ἀγωνιᾷ (λαθρομεταναστῶν, μειονοτήτων, ὁμοφυλόφιλων...) ἀλλὰ νὰ, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθοῦν κάποιοι «στόχοι» (τίνος ἀραγε;) ξεχνᾷ σὺν ἤθεσ τούς ἀπλοὺς Ἐυρωπαίους ἐργαζόμενους πού μέ τὴ δουλειά τους συντηροῦν τό κοπριταριὸ πού ἀποφασίζει...

Κι ὁ Ἅγιος Βασίλης νᾶσαι, τό ξύλο πάλι θὰ τό φᾶς

Στὴ διαδήλωση δεκάδων Παλαιστινίων, Ἰσραηλινῶν καί ξένων εἰρηνιστῶν στήν Βηθλέεμ, κατά τοῦ Τείχους τοῦ Αἴσχους, τό ξύλο ἀπὸ τοὺς σκατόματσους δέν γλύτωσε οὔτε ἐκεῖνος πού εἶχε ντυθεῖ... Ἄη-Βασίλης (σιγὰ μὴ κώλωναν στήν καρναβαλιστικὴ ἀμφίεση!) Ὅχι βεβαίως πὼς τό συμβᾶν συγκρίνεται μέ τὰ συνεχῆ ἐγκλήματα τοῦ σιωνιστικοῦ καθεστώτος, ὅπως γιά πρόχειρο παράδειγμα - πέρα ἀπὸ τίς

ἐπιδρομές καί τίς ἐκτελέσεις - μπορεῖ νὰ ἀναφερθεῖ ἡ πυρπόληση ἀπὸ Έβραίους ἐποίκουσ τοῦ μουσουλμανικοῦ τεμένους Al-Hamadiyya στό χωριὸ Al-Khader, ἔξω ἀπὸ τὴν Βηθλέεμ, ἀνήμερα τὴν Πρωτοχρονιά. Ὡστόσο τό συγκεκριμένο μέ τὴν διπλανὴ φωτογραφία ἔχει τὴν ἐπικαιρότητα καί τὴ σημασιολογία του...

Σεξοτουρισμὸς ἀ λά Τούρκα

Στοὺς εορτασμοὺς γιά τὸ νέο ἔτος στήν πλατεία Τακίμ τῆς Κωνσταντινούπολης εἶδαν ἓνα ἔργο σχεδὸν "ικλαστικὸ" πλέον. Γιά ὅσους δέν ξέρουν, ἡ πλατεία Τακίμ στήν Κωνσταντινούπολη εἶναι σὰν τὴν πλατεία Συντάγματος στήν Ἀθήνα: τὸ πλεον κεντρικὸ σημεῖο. Ἐκεῖ λοιπὸν, παραμονὴ πρωτοχρονιάς, μία βόλτα πού ἔκαναν 2 Αὐστραλιανὲς τουρίστριες μέ τοὺς συνοδοὺς τους μετατράπηκε σὲ ἐφιάλτη. Ἐκεῖ πού χάδευαν τὰ πυροτεχνήματα, περικυκλώθηκαν ἀπὸ μίαν ὀμάδα κάπου 100 ἀντρῶν. Ἀρχισαν νὰ τίς πειράζουν καί νὰ τίς χουφτώνουν, κολλώντας πάνω τους. Οἱ τουρίστρες πανικοβλήθηκαν καί κατέφυγαν μαζιγὲ τούς φίλους τους στήν πόρτα ἑνὸς κλειστοῦ μαγαζι. Φάνηκε ἡ ἀστυνομία καί ζήτησε ἀπὸ τὸ πλῆθος νὰ διαλυθοῦνε. Ὅταν μετὰ τὴν ἐπέμβαση τῆς ἀστυνομίας κάποιοι ἔφυγαν, οἱ τουρίστρες τὸ θεώρησαν εὐκαιρία νὰ φύγουν καί βγήκαν ἔξω. Τότε ὁμως ἡ ὀμάδα τῶν 100 ἀντρῶν ἢ πλειοψηφία τῶν ὁποίων ἦταν ἀνήλικοι συνέχισαν νὰ τίς ἐνοχλοῦνε. Οἱ τουρίστρες γιά νὰ σωθοῦν προσπάθησαν νὰ ἀνεβοῦν σὲ ἓνα ταξί, ὁμως οἱ διώκτες τους περικύκλωσαν τό ταξί καί δέν τό ἄφησαν νὰ φύγει. Κάποιοι ἀνοιξαν τίς πόρτες καί συνέχισαν τό «ἔργο» τους μέχρι πού ἐπενέβη πάλι ἡ ἀστυνομία. Ἔνας ἀπὸ τοὺς συνοδοὺς τῶν κοριτσιῶν,

ὁ Νίκολας Μοῦρ ἀνέφερε: Εἴκοσι λεπτὰ πρὶν τὸ γεγονός γνωριστήκαμε μέ ἓναν Ιρανοῦ, ὀνόματι Μοχτάρ Ἀρζανάγκ. Λίγο μετὰ, καί ἐνῶ βγαίναμε φωτογραφίες, βρεθήκαμε μετὰ τῶν τῶν ἐφασιῶν. Αὐτὴ πού τράβηξε τὰ περισσότερα ἦταν ἡ Μάντι Κέιγκραν. Στό τμήμα ὅπου πήγαμε μετὰ, δέν ὑπῆρχε μεταφραστὴς, καί μόνη ἔγνοια τους ἦταν νὰ βροῦν στοιχεῖα καί νὰ ἐνοχοποιήσουν τὸν Ιρανοῦ φίλο μας. Μᾶς ὅσκαρε τό γεγονός ὅτι τὸν ἔβαλαν ἀμέσως στό κρατητήριο καί προσπαθοῦσαν νὰ τὸν χρησιμοποιήσουν ὡς ἀποδιοπομπαῖο τράγο. Κάποιοι ἀπὸ τὰ καλὰ αὐτὰ παιδιὰ συνελήφθησαν καί τιμωρήθηκαν μέ 57 τουρκικὲς λίρες πρόστιμο... Ἡ «Χουριέτ» (δικὴ τῆς ἢ γελοιογραφία) μάλιστα ὀργάνωσε ἐκστρατεία ἀποστολῆς μηνυμάτων διαμαρτυρίας πρὸς τὸ ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης γιά τὴν ποινὴ - χᾶδι πού ἐπιβλήθηκε. Πραγματικὰ αὐτὲς οἱ διακοπὲς θὰ μείνουν ἀξέχαστες στοὺς Αὐστραλοὺς, ὅπως λέει καί τό τουρκικὸ ὑπουργεῖο Τουρισμοῦ... **M.K.**

Παιδεία και εκπαίδευση:

Από τά λόγια στά έργα

Διαβάσαμε με προσοχή τό ενδιαφέρον άρθρο του συντοπίτη μας ύπουργού Παιδείας Εύριπίδη Στυλιανίδη (στήν ετήσια ειδική έκδοση «Η Ελλάδα τό 2008») για τό συγκριτικό πλεονέκτημα τής Παιδείας πού (ύποτίθεται ότι) διαθέτουμε ως Έλλάς. Μέ έγνοια πραγματική για τήν έπιτυχία του Εύριπίδη στό νέο κυβερνητικό πόστο, χάριν τής πατρίδας μας, θεωρούμε απαραίτητες κάποιες έπισημάνσεις πού παραθέτουμε κατωτέρω.

Μία πολύ θετική έκπληξη είναι ή εισαγωγική του κειμένου τοποθέτηση, όπου όχι μόνο διακρίνεται ή εκπαίδευση από τήν παιδεία μά και τονίζεται ότι σκοπός άμφοτέρων δέν μπορεί να είναι μόνο μία επαγγελματική έξασφάλιση για τόν πολίτη ή μία μεγαλύτερη κινητικότητα για τήν άγορά εργασίας. Σημειώνεται ότι «Η έννοια «Παιδεία» συμπεριλαμβάνει τή γνώση και τήν πληροφόρηση, τίς νέες δεξιότητες, στοιχεία αναγκαία για τήν επαγγελματική άποκατάσταση. Συμπεριλαμβάνει όμως και τήν ήθική, άξιακή, πολιτική διάπλαση του άνθρώπινου χαρακτήρα. Ενός χαρακτήρα από τόν όποιο θά γεννηθεί ό δημοκρατικός πολίτης, ό εύσυνείδητος άνθρωπος, ό γνήσιος πατριώτης.» Μάλιστα παρακάτω ό ύπουργός γράφει ότι στό Συμβούλιο Υπουργών Παιδείας τής ΕΕ στίς Βρυξέλλες τοποθετήθηκε σχετικά, έμμένοντας στόν σεβασμό τής «Εύρώπης των πατρίδων» και ζητώντας έναρμόνιση και όχι έξομείωση των εθνικών εκπαιδευτικών συστημάτων, τά όποια συντηρούν τόν δυναμισμό και τήν δημιουργικότητα των εθνικών πολιτισμών.

Ώς έδώ όλα καλά, πολύ καλύτερα μάλιστα άπ' ό,τι ακούσαμε έδώ και κάμποσα χρόνια από ύπουργό Παιδείας. Στήν άνωτέρω προοπτική μάλιστα (σωστά) έπισημαίνει τό άρθρο ότι δέν είναι μόνον ή χρηματοδότηση τό πρόβλημα στήν παιδεία μας. Πέρα όμως από τήν διάσταση τής όρθολογικής διαχείρισης των κονδυλίων και του άποτελεσματικού μανάτζμεντ, τά στοιχεία των όποιων δέν μπορούμε μέ ακρίβεια να γνωρίζουμε

ώστε να δεχθούμε ή να άπορρίψουμε τόν θετικό ύπουργικό άπολογισμό, δέν είδαμε τίποτε πραγματικά νέο στό

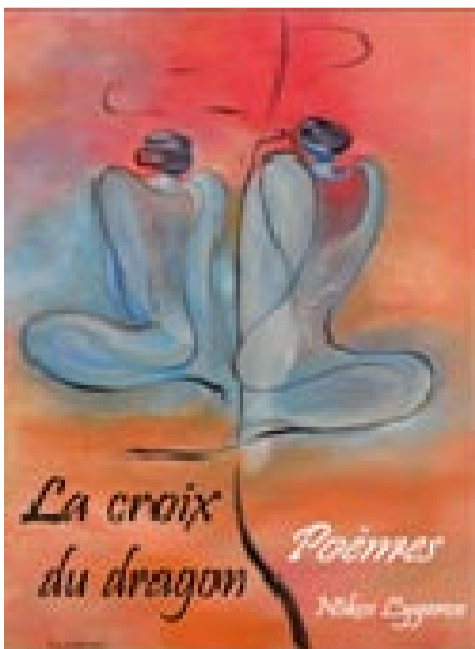

ύπόλοιπο άρθρο. Κάτι πού να συνδέεται μέ όσα όρθότατα παρατίθενται πιό πάνω και πού να άφορά τήν παιδεία ή όποία θά προωθήσει τόν εθνικό μας πολιτισμό και θά διαμορφώσει τούς πολίτες - κι όχι μόνο επαγγελματίες - του αύριο. Και δυστυχώς ούτε κάτι σχετικό βλέπουμε και στήν πράξη, πού θά έπιβεβαίωνε μία τέτοια γόνιμη άνακατεύθυνση τής εκπαίδευσής μας. Ποιούς, λ.χ., άνθρώπους του εκπαιδευτικού χώρου αλλά και του πολιτισμού γενικότερα έχει συμβούλους του - ή έστω κοντά του όταν χρειαστεί - ό (νομικός) Στυλιανίδης; Ποιές πρωτοβουλίες σκέφτεται να αναλάβει για να αξιοποιήσει τό δυναμικό του τόπου στόν τομέα αυτόν; Άν όντως υπάρχει ένα τόσο σοβαρό όραμα και δέν πρόκειται να μείνουμε πάλι σε έπίπεδο συνθηματολογίας και «έπικοινωνίας», χρειάζεται και ένα άνθρώπινο δυναμικό πέρα και έξω από τήν έλελογική πελατεία. Υπάρχει άραγε ή απαραίτητη βούληση για ρήξη μέ τόν κομματισμό και τήν έντυπωσιοθηρία;

Υ.Γ. Λίγο μετά τήν ολοκλήρωση του άνωτέρω άρθρου, διαβάσαμε τήν έξαιρετική έπιφυλλίδα του καθ. Χρήστου Γιανναρά στήν Καθημερινή (5/1/08). Μέ τή χαρακτηριστική του εύστοχία και ειλικρίνεια ό μεγάλος αυτός άνδρας τής σύγχρονης Έλλάδας περιγράφει τήν πρωθυπουργική φθορά από τήν μετριοκρατία πού ό ίδιος ό Καραμανλής έγκατέστησε. Εύριπίδη, διάβάσε το προσεκτικά!

Βραδυά ποίησης και μουσικής για τόν

ΣΤΑΥΡΟ ΤΟΥ ΔΡΑΚΟΥ

Τήν έρχόμενη Τρίτη, 15/1/08, και ώρα 20:30, στό Θρακικό Ωδειο Κομοτηνής του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου (στή διεύθυνση Αρχιεπισκόπου Χρυσάνθου 3), ό «Αντιφωνητής», ή Αρμενική Κοινότητα Κομοτηνής και οι έκδόσεις Σπανίδη θά παρουσιάσουν τά γαλλικά ποιήματα του Νίκου Λυγερού πού συμπεριλαμβάνονται στήν πρόσφατη έκδοση μέ τίτλο «Ο Σταυρός του Δράκου» (La croix du dragon). Τό βιβλίο θά παρουσιάσει ό ίδιος ό ποιητής.

Μέ τίς δικές τους μουσικές πινελιές θά ντύσουν τήν έκδήλωση ό Κώστας Βενετικίδης (τσέλο) και ή Μάγια Βενετικίδου (πιάνο).

Ποιήματα από τήν ύπό παρουσίαση συλλογή θά διαβάσει ή ήθοποιός Μαρία Παπαδοπούλου.

Τήν έκδοση έπιμελήθηκε ή ζωγράφος Σύνη Αναστασιάδη και τήν έκτύπωση ό Άθανάσιος Τσιαρτσιάνης.

Σχόλια πτερόεντα...

Στόν «Βορέα» διαβάσαμε τίς ένστάσεις των Έβριτών, διατυπωμένες από τόν έκδότη του καλού περιοδικού, Σταύρο Παπαθανάκη, σε σχέση μέ τήν δημιουργία του Μουσείου Καραθεοδωρή στήν Κομοτηνή. Προβάλλεται τόσο ή καταγωγή του (πατρός) Στέφανου Καραθεοδωρή από τήν Μπόσσα (Βύσσα) τής Ανατολικής Θράκης, άπ' όπου κατάγονται και οι κάτοικοι τής Νέας Βύσσας, όσο και ή χρονική προτεραιότητα των εκεί τοπικών πρωτοβουλιών άναφορικά μέ τούς Καραθεοδωρήδες (συνέδριο του 2000, έκδοση για «Τό Γένος του Καραθεοδωρή», έκπόνηση μελέτης για μουσειο) έναντι όσων άκολουθήσαν στήν Κομοτηνή μέ τόν Σάκη Λιπορδέζη ως κύριο μοχλό. Δέν διαφωνούμε μέ τά άνωτέρω στοιχεία αλλά θέλουμε να πούμε στους καλούς μας συμπατριώτες ότι - πέρα από τούς γεωγραφικούς και πολιτικούς λόγους πού μπορεί κανείς να έπικαλεστεί ύπέρ τής θρακικής πρωτεύουσας - τά πράγματα, καλώς ή κακώς, στήν Κομοτηνή πήραν τόν δρόμο τους και ήδη πήγαν μακριά. Τίποτε δέν θά μπορούσε να προχωρήσει δίχως τήν έπιστημονική βοήθεια του Νίκου Λυγερού (ό όποιος προσεφέρθη άνιδιοτελώς να συνδράμει) ή άκόμη και χωρίς τήν θεσμική και ύλική βοήθεια του Κομοτηναίου ύπουργού Εύριπίδη Στυλιανίδη. Δέν νοείται τώρα πισωγύρισμα, όταν έχει στηθεί ήδη τό Μουσείο και άπομένει να έγκαινιαστεί και να λειτουργήσει. Τό καλύτερο θά ήταν να βρεθεί μία όδος συνεργασίας παρά να τροφοδοτηθεί μία άγνη, μίζερη αντιπαράθεση πού θά ύπονόμευε τήν όλη προσπάθεια.

Έπειδή τό προηγούμενο φύλλο μας έπεσε πάνω στίς γιορτές και ένδεχομένως να μην έτέθη ύπ' όψιν των ύπευθύνων τό δημοσιεύμα μας για τή Νομική Σχολή Κομοτηνής, έπαναλαμβάνουμε εν συντομία τά ερωτήματά μας: Πώς συμβιβάζεται μέ τήν κείμενη νομοθεσία (Ν. 2530/1997) ή θέση του καθηγητή Στυλιανού Σταματόπουλου ως Αντιπρυτάνεως του ΔΠΘ μέ τό δικηγορικό γραφείο του στήν Αθήνα (Σόλωνος 92); Ο νομοθέτης γράφει ρητά για άσυμβίβαστο, του όποιου πρέπει να έπιληφθεί αυτοδίκαια ό πρύτανης (λέμε, τώρα...) και να τό παραπέμψει στό Πειθαρχικό Συμβούλιο μέ τό ερώτημα τής όριστικής παύσης. Έχει κάτι να άπαντήσει έπ' αυτού ό πρόεδρος τής Σχολής κ. Κ. Ρέμελης; Μήπως ό πρύτανης κ. Κ. Σιμόπουλος, ό όποιος για δεύτερη φορά συνδέεται μέ τέτοια ύπόθεση, μετά τήν πανομοιότυπη περίπτωση του Αριστοτέλη Χαραλαμπάκη; Και τό δεύτερο, πάλι άπευθυνόμενο στόν κ. Ρέμελη: Πόσοι καθηγητές πλήρους άπασχόλησης παρίστανται στό γραφείο τους και στίς διδακτικές αίθουσες τίς ήμέρες και τίς ώρες πού προβλέπει ό (νέος, έλαστικότερος) νόμος; Και ένα τελευταίο πού άναμένουμε από τόν ίδιο είναι τό πόρισμα τής ΕΔΕ πού διενήργησε για τό θέμα των πλαστογραφημένων εργασιών τής Ιατρικής Σχολής πού άποκαλύψαμε, σε μία εκ των όποιων ύπήρχε και τό όνομα του πρύτανη Κ. Σιμόπουλου. Έλπίζουμε να μην περιοριστεί στήν άναζήτηση ενός άποδιοπομπαίου τράγου (Ταμιολάκης). Ά, και κάτι άκόμη! Δεχόμαστε άπαντήσεις και από τό γραφείο του ύπουργού Παιδείας, αν θέλουν μη διστάσουν να τό κάνουν.

Πάει και ό μοναδικός δωρεάν χώρος στάθμευσης στήν (πνιγμένη από τήν κίνηση) Αλεξανδρούπολη: Τό πάρκινγκ μπροστά στό λιμάνι πλέον τιμολογείται από τόν Οργανισμό Λιμένος. Πράγμα πού σημαίνει ότι έφόσον μπει κι εκεί - άργά ή γρήγορα - ιδιώτης, θά πληρώνουμε ΚΑΙ μέ τόν τρόπο αυτό τήν «ανάπτυξη» του ιδιωτικού τομέα. Τό έργο τό έχουμε ξαναδεί στό άεροδρόμιο τής πόλης, όπου έπίσης κάποτε στάθμευες δωρεάν και δίχως κανένα πρόβλημα και σήμερα πληρώνεις τόν έπιχειρηματία. Τό ξεπούλημα παντός δημοσίου συνεχίζεται.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών & Πλάτωνος 11, Ξάνθη τηλ. - τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Κατεδάφιση του παραπήγματος ή του νόμου;

Μία μικρή ιστορία θα σ'α παραθέσουμε, ενδεικτική του κλίματος που επικρατεί στην θρακική πρωτεύουσα, την Κομοτηνή. Αναφέρεται στο θέμα της διάνοιξης μιάς μικρής οδού (Ψάλτου) κοντά στο κέντρο της πόλης, διάνοιξη που έπρεπε να είχε γίνει πριν 5-6 χρόνια αλλά ακόμα εκκρεμεί για λόγους «ακατανόητους». Ακατανόητους για όσους τουλάχιστον θεωρούν ότι οι νόμοι ισχύουν για τους πάντες, πόσο μάλλον όταν δεν διακυβεύεται δά και κανένα μεγάλο συμφέρον.

Καθώς λοιπόν η (όθωμανικών προδιαγραφών) κατάσταση στο κέντρο της πόλεως σήμερα είναι τραγική από πλευράς λειτουργικότητας, κάποιοι αδιέξοδοι δρόμοι που και που διανοίγονται για

νά ανασάνει ο ιστός της πόλεως. Αυτό βεβαίως υπό τον περιορισμό πώς ή εκάστοτε διάνοιξη δεν θίγει κάποιο μουσουλμανικό τέμενος, νεκροταφείο ή αφιέρωμα (βακούφι) θρησκευτικού χαρακτήρα, εφόσον ή Συνθήκη της Λωζάνης είναι πάνω σ' αυτό σαφής - αλλά δεσμευτική μόνο για την ελληνική πλευρά, όπως περίτρανα αποδείχθηκε και συνεχίζει να αποδεικνύεται μέχρι τις μέρες μας.

Η οδός Ψάλτη δεν ανήκε στην κατηγορία αυτή και ο Δήμος Κομοτηνής προχώρησε στις απαλλοτριώσεις των οικοπέδων (μουσουλμάνων) ιδιοκτητών για τα ελάχιστα τετραγωνικά μέτρα που χρειάστηκε ώστε να προχωρήσει το αδιέξοδο και να συνδέσει την οδό Αγχι-ά λ ο υ μέ την λεωφόρο Ηρώων. Μέχρι που έφτασε μπροστά στο εικονιζόμενο κτίσμα, όπου ο λακώλης πρόκειται για τάπαλιά μαγει-

ρεία ενός κτίσματος που ανήκει στη Διαχειριστική Επιτροπή Βακουφικής Περιουσίας Κομοτηνής και το οποίο στο παρελθόν λειτουργούσε ως Οικοτροφείο για το Μειονοτικό Γυμνάσιο - Λύκειο της πόλης. Το όλο κτίσμα δεν είναι βακούφι (αφιέρωμα) αλλά αγοράστηκε από την Διαχειριστική Επιτροπή το 1953 και είχε κατά καιρούς διάφορες χρήσεις, μάλιστα είχε στεγάσει και την Αστυνομία κάποια στιγμή. Όσο για το άθλιο παράπηγμα, ούτε λειτουργεί σήμερα αλλά ούτε και είχε ποτέ άδεια λειτουργίας μαγειρείων.

Πριν 6 χρόνια λοιπόν, ο Δήμος Κομοτηνής παρακατέθεσε το προβλεπόμενο ποσό των 24.676,74 ευρώ, ή Διαχειριστική Επιτροπή πήρε τα χρήματα και συμφώνησε με τον Δήμο να προχωρήσει ή νόμιμη κατεδάφιση. Έλα όμως που αυτοί οι οποίοι κάνουν πραγματικά κουμάντο (παράνομα) στο κτίριο είχαν αντίρρηση! Ο Αντνάν Σελίμ, επίστατης στο Οικοτροφείο - και ταυτόχρονα πρόεδρος στην διαλυθείσα Τουρκική Νεολαία Κομοτηνής - αρνήθηκε να δεχθεί τη συμφωνία Δήμου - Διαχειριστικής Επιτροπής και να επιτρέψει την κατεδάφιση. Και την ίδια στάση πήρε (όχι βέβαια βασιμμένος στις δικές του πλάτες) ακόμη και όταν το Μονομελές Πρωτοδικείο Ροδόπης με την απόφασή του 144/2003 διέταξε την αποβολή του ιδιοκτήτη ώστε να προχωρήσει ή κατεδάφιση. Τότε μάλιστα ο δήμαρχος Τάσος Βαβατσικλής είχε προσφερθεί να κατασκευάσει και νέα μαγειρεία στον χώρο (πέρα δηλαδή από την αποζημίωση που δόθηκε), μά και κείνη ή πρόταση παρά τις δημοκρατικές υποσχέσεις δεν προχώρησε, καθώς έφτασαν και οι δημοτικές εκλογές, οπότε... Οί εκλογές ήρθαν και πέρασαν, ή

δημαρχία άλλαξε χέρια μά και ο νέος δήμαρχος Δ. Κοτσάκης δεν δείχνει καμμία σπουδή να προχωρήσει την υπόθεση, έτσι όπως προβλέπει ή ελληνική έννομη τάξη: Αρνείται να προχωρήσει στην κατεδάφιση που θα απεμπλοκάρει την διάνοιξη, χωρίς καμμία δικαιολογία! Μάλιστα ένας από τους θιγόμενους ιδιοκτήτες της περιοχής, ο δικηγόρος κ. Σωτήρης Πουπουζής, βλέποντας τό ατελέσφορο των προσωπικών του παρεμβάσεων, κατήγγειλε στον τοπικό Τύπο τη στάση του δημάρχου και κατέθεσε μήνυση έναντι του για παράβαση καθήκοντος. Μάλιστα σκοπεύει να κλιμακώσει τις ενέργειές του προς πάσα κατεύθυνση, έτσι ώστε να πετύχει την απόλαυση της περιουσίας του.

Τί θα γίνει λοιπόν από δω και πέρα; Γιατί πλέον τό πρόβλημα δεν είναι μόνον οι ιδιοκτησίες των περιοίκων και ή κυκλοφορία στην πόλη αλλά και ή επικρατούσα αυθαιρεσία των προξενικών κύκλων. Πώς θα αποκατασταθεί τό δημόσιο αίσθημα περί δικαίου και ισονομίας όταν ο πολίτης της Κομοτηνής βλέπει τέτοια κραυγαλέα παραδείγματα αδυναμίας επιβολής του νόμου; Πού μπορεί κανείς να αποδώσει μία τέτοια στάση εκ μέρους των οποίων Αρχών αν όχι σε κάποια υποτραπέζια συναλλαγή ή / και σε υποχωρητικότητα έναντι των παρακρατικών μηχανισμών της Αγκυρας; Κι αν ένας νεοεκλεγείς δήμαρχος, χωρίς καμμία ένδοπα καταξιακή πίεση και μέ τον νόμο στο πλάι του δεν μπορεί να τους επιβληθεί σε ένα τόσο δευτερεύον θέμα, σε ποίό θα τό πετύχει;

K.K.

ΥΠΟΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Μέ τη γνωστή λοιπόν πρόστυχη τακτική ανακάτεψαν τον «Στόχο» και τον «Ελευθερο Κόσμο» με τη «Ρήξη», τό διαδικτυακό «Αντίβαρο» και μέ μ'α, χωρίς βεβαίως να μ'α κατονομάζει' έμεις είμαστε απλώς οι «τοπικοί εθνικιστικοί κύκλοι»... Έ, μ'α ανέφεραν μ'α, μ'α ανέφεραν δύο (μέ άλλες αφορμές, στο παρελθόν), σου λέει δεν θ'α τους κάνουμε και φίρμες! Έτσι αποσιωπάται ο έχων την αρχική, μοναδική πρωτοβουλία και μνημονεύονται όσοι συνέτρεξαν ή απλώς ανέφεραν την προσπάθεια, μέ σκοπό τή σπύλωση του έγχειρήματος μέ τις συνήθεις ρετινιές. Και επειδή οι καημένοι δεν είχαν τίποτε να αντιλέξουν επί της ουσίας του κειμένου, πήραν μ'α συνέντευξη του Κ. Τσιτσελίκη, γνωστού και ως πρωτεργάτη του ΚΕΜΟ και κατά φήμες περιστασιακού συμβούλου της «Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης», όπου μετά τις όρθές μ'α άχρηστες επί του παρόντος ιστορικές λεπτομέρειες, επισημαίνει ότι οι αντιδράσεις προέρχονται: 1) Από την πολιτική έλίτ της μειονότητας (στην συμπεριφορά της οποίας αναγνωρίζει «πολιτικές σκοπιμότητες» Ξένες προς τό θέμα, χωρίς βεβαίως να τολμήσει να προχωρήσει τον συλλογισμό του) 2) Από πολιτικοδιπλωματικούς κύκλους που φοβούνται τις εξελίξεις μετά από μία πιθανή απόρριψη του Σ/Ν από τους προηγούμενους αντιδρώντες (προσέξτε στάση οι φοβιστάκοι!) και 3) Από «έλληνικούς εθνικιστικούς κύκλους που αντέδρασαν μυωπικά στην παραχώρηση του δικαιώματος των εκλογών στη

μειονότητα και την κατάρρηση της ρήτρας της αμοιβαιότητας, ξεχνώντας ότι μέσω αυτής επλήγησαν επί σειρά δεκαετιών τό βακούφιασέ Θράκη και Κωνσταντινούπολη. Επίσης αντέδρασαν και στην πρόβλεψη ειδικής ποσόστωσης στις προλήψεις μέσω ΑΣΕΠ υπέρ μουσουλμάνων υποψηφίων, ένα μέτρο θετικής διάκρισης που αποσκοπεί στη στάθμιση των ευκαιριών για κοινωνική και οικονομική πρόοδο της μειονότητας, και θ'α έπρεπε να θεωρείται κατ' αρχήν θεμιτό». Πρώτον δεν αντιδράσαμε στην παραχώρηση των εκλογών καθεαυτών αλλά στις συναφείς μεθοδεύσεις. Δεύτερον, ναί, ζητάμε την ρήτρα της αμοιβαιότητας και μάλιστα να εφαρμόζεται, όχι μόνο να αναγράφεται, αφού καθόλου παράνομη δεν είναι, όπως βλακωδώς αναγράφεται πιο πάνω. Και επειδή μυωπία δεν είχαμε ποτέ (λίγη πρεσβυωπία μόνο άρχισε τώρα τελευταία...), καλούμε τον κύριο επίκουρα να μ'α πει ποιά αμοιβαιότητα έπληξε τό έλληνικά βακούφια της Πόλης και τί έπαθαν τό ένθαδε τόσες δεκαετίες. Όσο για τό «κατ' αρχήν θεμιτό της ποσόστωσης» (πού κανέναν αν-εγκέφαλος δεν σκέφτηκε να τό εφαρμόσει υπέρ των νεοπροσφύγων συμπατριωτών μας από την πρώην ΕΣΣΔ, που τό έδικαιούντο στο κάτω - κάτω), θ'α τό πούμε στο Συμβούλιο της Επικρατείας, δεν χρειάζομαστε τις σοφίες κανενός πανεπιστήμονα.

Και κάτι τελευταίο, που αφορά κείνο που μ'α αποδίδει ή Τριμοψαροκωστοπουλική συμμορία, πώς εδώ και μ'α 15ετία επιχειρούμε δήθεν να μπλοκάρουμε «την όμαλή ένταξη της μειονότητας στην έλληνική κοινωνία»: Πιο άσχετη κρίση δεν μπορούσε να διατυπωθεί. Έμεις αυτό ακριβώς είναι που επιδιώκουμε, την ένταξη της μουσουλμανικής κοινωνίας στο ευρύτερο σύνολο, αλλά αφού πρώτα εκδημοκρατισθεί.

Στρατιωτικός τουρισμός στη Θράκη

Καθώς επίκειται ή προαναγγελθείσα επίσκεψη Καραμανλή στην Αγκυρα, οι τουρκικές προκλήσεις όλο και πληθαίνουν, τόσο στο Αιγαίο όσο και στη Θράκη. Ο στόχος είναι προφανής, να προσέλθει ο πρωθυπουργός της Ελλάδος στην Τουρκία όχι ως ίσος προς ίσον αλλά φοβισμένος και ταπεινωμένος, έτοιμος μέ λίγα λόγια για νέες υποχωρήσεις.

Έτσι είχαμε την πρόσφατη περιοδεία στους τρεις νομούς της περιοχής μας του στρατιωτικού ακόλουθου της τουρκικής Πρεσβείας της Αθήνας και του ύπασιστη του. Ο συνταγματάρχης Αττίλα Σιρίν και ο λοχαγός Σελτζούκ Μεχμέτ έγκαινίασαν τον... στρατιωτικό τουρισμό στη Θράκη, μέ την συνοδεία «Ξεναγού» από τό ευαγές ίδρυμα της οδού Ίωνων (στον Έχίνο της Ξάνθης συνοδεύτηκαν από τον ψευδομουφτή Αχμέτ Μέτε) και έτυχαν υποδοχής από τους μειονοτικούς τοπικούς άρχοντες στους Δήμους Σώστη, Φιλύρας και Αρριανών. Προφανώς αυτοί οι τελευταίοι είχαν πολλά να συζητήσουν μέ τους καρβανάδες της γείτονος... Όσο για τή φράση που ξεστόμισε στον Έχίνο, ότι οι τουρκικές Ένοπλες Δυνάμεις έγγυώνται την ασφάλεια των (Πομάκων!) μειονοτικών κατοίκων, ήταν μ'α άπίστευτη πρόκληση που κανένα κράτος του κόσμου δεν θ'α ήφηνε αναπάντητη. Η απέλασή του θ'α ήταν τό πιο στοιχειώδες μέτρο αυτοσεβασμού και αποκατάστασης της τάξης.

Μάθαμε εκ των υστέρων ότι τό σεβαστό μας Υπουργείο των Έξωτερικών «ένοχλήθηκε» από την δήλωση αυτή του κυρίου Αττίλα και τον κάλεσε για έξηγήσεις. Εκεί αυτός είπε πώς δεν μίλησε για έγγυησεις του τουρκικού Στρατού αλλά της Τουρκίας μέ βάση την συνθήκη της Λωζάνης κι όλα έκλεισαν εκεί. Τόση ήταν ή εθνική αξιοπρέπεια της

Η παραπάνω τουριστική άφισα είναι του '74 στην Κύπρο. Γιά τή Θράκη βγήκε άραγε...

Κυβέρνησης και των ύπηρεσιών στη Βασιλίση Σοφίας. Έμεις όμως που δεν μπορούμε να καλέσουμε την ήγεσία του ΥΠΕΞ μας για έξηγήσεις, περιοριζόμαστε μόνο στις κάτωθι εύλογες έρωτήσεις: Πρώτα πρώτα τί δουλειά είχε ένας Τούρκος στρατιωτικός ακόλουθος να περιοδεύει στη Θράκη (είναι ή πρώτη φορά που συμβαίνει κάτι τέτοιο εδώ και δεκαετίες τουλάχιστον) και να συναντάει μειονοτικούς δημάρχους ή έστω να επισκέπτεται προκεχωρημένα φυλάκια του Στρατού μας στην μεθόριο του Έβρου; Δεύτερον, δεν ήξεραν τό φρόνημα του συγκεκριμένου αξιωματικού, ο οποίος είχε αποχωρήσει (έσκιζε τό ρούχα του στις τουρκοφυλλάδες) από συνέδριο του έλληνικού ΓΕΕΘΑ, μόλις είδε σε μελέτη απόστρατου Αμερικανού έναν χάρτη που έμφάνιζε κουρδικό κράτος στά σύνορα της Τουρκίας; Και τρίτον, τί πρέπει να πράξει ένας Τούρκος - μέλος διπλωματικής αποστολής στη χώρα μας ώστε να άπελαθεί;

K.K.

Διαβαλκανικό...*

Η πρώτη μου ουσιαστική επαφή με το Διαβαλκανικό ήταν στα πλαίσια ημερίδας που διοργανώθηκε από κοινού με τον οικείο Ιατρικό Σύλλογο στην Ξάνθη προ τριετίας. Πριν τη συγκεκριμένη ημερίδα είχε αναπτυχθεί μία εκτεταμένη φιλολογία στους ιατρικούς κύκλους της πόλης μας για το αν ο Σύλλογος θα έπρεπε να προσκαλέσει μία επιχείρηση, η οποία, με πρόφαση μία εκπαιδευτική εκδήλωση, να διαφημιστεί και να αποκτήσει ευρύτερες προσβάσεις στο Νομό μας. Στη λογική αυτή είχα τότε τελειώς αντιταχθεί.

Όλα αυτά τα χρόνια που λειτουργούσα ως ιδιώτης, ενθάρρυνα πολλούς ασθενείς μου να επιλέξουν το Διαβαλκανικό, πιστεύοντας όσα εκθειαστικά μας ανέλυσε ο Διευθυντής αυτού κατά τη διάρκεια της τότε ημερίδας. Το ίδιο συνέβη και προ ημερών, όταν συγγενής μου 90 ετών, έπρεπε να χειρουργηθεί λόγω αποφρακτικής ουροπάθειας. Την απόφαση να τον μεταφέρουν από τη Λαμία στο Διαβαλκανικό, τη δέχθηκα με ανακούφιση και με τη βεβαιότητα ότι ήταν η καλύτερη δυνατή λύση. Ο χειρουργός κ. Λ., τον οποίο και γνώρισα στο κυλικείο του Διαβαλκανικού, ήτο εξαιρετος στη συμπεριφορά του και διεκπεραίωσε κατά τον καλύτερο τρόπο την επέμβαση και τον ευχαριστώ θερμώς.

Παρόλα αυτά, επισκεπτόμενος τον ασθενή, ο οποίος διήρξετο τη 2η μετεγχειρητική

ημέρα, διαπίστωσα ότι είχε έναν έντονο εκπνευστικό συριγμό, ο οποίος δεν χρειαζόταν καν ακουστικό για να γίνει αντιληπτός, ενώ παράλληλα είχε αρχίσει να αναπνέει με τους επικουρικούς μύες. Ρωτώντας διαπίστωσα ότι δεν έπαιρνε τα φάρμακά που συνήθιζε για τη χρόνια αποφρακτική πνευμονοπάθεια. Επίσης διαπίστωσα ότι η εξωπυραμидική συνδρομή που ελεγχόταν μέχρι πρότινος, παρουσίαζε επιδείνωση, αφού είχε παραλείψει αρκετές δόσεις από το Madopar. Παρομοίως δεν έπαιρνε και τα δύο αντιπερτασικά.

Με έκπληξη άκουσα από την Προϊσταμένη ότι είναι ευθύνη του αρρώστου και των συγγενών του να λαμβάνουν τα φάρμακα. Σε ερώτησή μου αν οι ίδιες γνωρίζουν ποια είναι αυτά τα φάρμακα διαπίστωσα άγνοια. Δεν ήταν πουθενά σημειωμένα, σε κανένα ιστορικό ασθενούς, σε καμμία καρτέλα, έστω και για την περίπτωση που χρειαζόταν να ελέγξει κανείς πιθανές αλληλεπιδράσεις με την αντιβίωση που ήδη χορηγούνταν από το Διαβαλκανικό ή να αντιμετωπίσει μία οξεία αναπνευστική ανεπάρκεια. Σε ερώτησή μου αν ο ασθενής έχει ιατρική παρακολούθηση έλαβα πάλι από τις αδελφές την απάντηση ότι ο θεράπων ιατρός κ. Λ. τον επισκέφθηκε το πρωί. Πράγματι, αλλά ο εξειδικευμένος συνάδελφος, ο οποίος επαναλαμβάνω ότι διεκπεραίωσε κατά τον καλύτερο τρόπο τη δική του εργασία, δεν είχε το χρόνο, ούτε τη φυσική παρουσία, ούτε και ενδεχομένως τις γνώσεις Παθολόγου για να παρακολουθήσει

συνολικά τον ασθενή σε όλα τα επίπεδα. Στην ερώτησή μου ποιος παρακολουθεί τελικά τον ασθενή έλαβα την απάντηση ότι αυτό γίνεται από τις αδελφές. Στην επίμονή μου ερώτηση αν υπάρχει εφημερεύων τμήματος έλαβα αρνητική απάντηση. Δηλαδή μου κατέστησαν σαφές ότι πέραν του θεράποντος, στο τμήμα δεν υπήρχε άλλος ιατρός που να εφημερεύει και να είναι υπεύθυνος για τα νοσηλευόμενα περιστατικά και ότι αν συνέβαινε κάτι, οι αδελφές θα ειδοποιούσαν τον εφημερεύοντα της αντίστοιχης ειδικότητας.

(...) Επειδή όλα τα παραπάνω γεγονότα, για μένα που έχω εργαστεί και ως ειδικευόμενος και ως ειδικός σε διάφορα υποτιμημένα δημόσια Νοσοκομεία όπως της Ξάνθης και της Αλεξανδρούπολης, φάνταζαν ακατάληπτα, απεχώρησα σιωπηλός και προβληματισμένος, αν όχι απογοητευμένος. Τόνισα μάλιστα ότι “αν τα άκουγα μόνον δεν θα τα πίστευα”.

Στον δρόμο της επιστροφής προς την Ξάνθη, μου ήρθε και ένα άλλο περιστατικό. Αυτό του θείου μου κ. Ο.Κ., που απευθύνθηκε στο Διαβαλκανικό προ επταετίας για έντονη οσφυαλγία και οδηγήθηκε απευθείας στο Νευροχειρουργικό Τραπέζι με 25 αιματοκρίτη! Λόγω αυτής της τακτικής, και επειδή η δύσμοιρη θεία μου δεν είχε κανέναν να της πει ότι όταν έχουμε ορθόχρωμη ορθοκυτταρική αναμία, ειδικά με τέτοιες τιμές αιματοκρίτη, ειδικά όταν συνοδεύεται από οσφυαλγία, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα για γενικότερο έλεγχο. Το αποτέλεσμα: Η τυφλή εμπιστοσύνη

στο Διαβαλκανικό καθυστέρησε τη διάγνωση του πολλαπλού μυελώματος 2 μήνες, όταν λόγω της περαιτέρω επιδείνωσης της οσφυαλγίας και της περαιτέρω πτώσης του αιματοκρίτη (17!!!) έγινε εισαγωγή στο «Γ. Γεννηματάς» όπου αμέσως διενεργήθηκε μυελόγραμμα, που ήταν διαγνωστικό. Δυστυχώς, ο 52χρονος θείος μου απώλεσε τους 2 αυτούς ζωτικούς μήνες και υπέκυψε στην ασθένειά του μετά από γενναίες προσπάθειες 3 ετών τιμημένων συναδέλφων αιματολόγων του Γ. Παπανικολάου.

Μετά από όλα αυτά, τι να σκεφθώ για το Διαβαλκανικό; Ότι είναι αντί ναός Υγείας, ναός Οικονομικού Συμφέροντος; Ότι επιβιώνει, όχι λόγω του ότι είναι το πιο σύγχρονο νοσοκομείο της Ευρώπης, όπως διαφημίζεται, αλλά επειδή το ΕΣΥ έχει εκφυλιστεί (έσωθεν και έξωθεν χειρή); Ότι τα νερά και τα μάρμαρα θαμπώνουν τον κόσμο ο οποίος χάνει την ουσία; Το κόστος ενός γενικού εφημερεύοντος ανά 40-60 κλίνες είναι 4-5 ευρώ ανά ημέρα και ανά νοσηλευόμενο. Τι είναι τα χρήματα αυτά μπροστά στα χιλιάδες ευρώ που κοστίζει η νοσηλεία; Ένα όνειρο γκρεμίστηκε μέσα μου μα κραταιώθηκε η ελπίδα μου ότι γι' αυτό το σύστημα της Δημόσιας Υγείας, το οποίο καθυβρίζεται και απαξιώνεται καθημερινώς, αξίζει ακόμη να παλαίψει κανείς, κι ας έχει αντί για μάρμαρα και νερά μόνον αγάπη για τον άρρωστο άνθρωπο.

* *Ο γράφων είναι γιατρός και τά στοιχεία του στη διάθεσή μας*

Γκάι Μπράουν* (The Guardian, 27/11/07)

Ο θάνατος δεν είναι πια αυτό που ήταν. Παλιότερα η ζωή περιγραφόταν ως «άσχημη, βίαιη και σύντομη»· αυτή όμως ήταν μια περιγραφή που θα ταίριαζε γάντι στο πώς πέθαιναν οι άνθρωποι κατά τη διάρκεια του μεγαλύτερου μέρους της ανθρώπινης ιστορίας.

Η αίσθηση της συντομίας της ζωής συνδεόταν μάλλον με το γεγονός πως ο θάνατος μπορούσε να έρθει ανά πάσα στιγμή. Οι άνθρωποι πέθαιναν όταν ήταν παιδιά ή νέοι, και λίγοι γερνούσαν. Η πιο κοινή αιτία θανάτου ήταν η αρρώστια, η βία, τα ατυχήματα ή η κύηση. Συνήθως ο θάνατος ήταν γρήγορος: οι άνθρωποι ήταν ολοζώντανοι τη μια μέρα κι εντελώς νεκροί την επόμενη. Μεταξύ ζωής και θανάτου μεσολαβούσε μία πολύ λεπτή «γκρίζα ζώνη».

Τον 20ό αιώνα ο μέσος όρος ζωής σε ολόκληρο τον κόσμο διπλασιάστηκε. Στον αναπτυσσόμενο κόσμο ο θάνατος τείνει να έρχεται αργά και να κρατάει πολύ και αιτία του συνήθως είναι οι εκφυλιστικές ασθένειες που αναπτύσσονται λόγω γήρατος.

Μέχρι πρόσφατα πιστεύαμε πως η ζωή θα μπορούσε να παραταθεί καταλυτικά αν καταφέρναμε να καταπολεμήσουμε ορισμένες ασθένειες. Πολλά όρια μακροβιότητας προτάθηκαν, αλλά όλα διαψεύστηκαν στην πράξη.

Τα τελευταία εκατό χρόνια το προσδόκιμο επιβίωσης αυξανόταν κατά μέσο όρο κατά 2.2 χρόνια τη δεκαετία (ή πέντε ώρες τη μέρα) και η τάση αυτή δε δείχνει σημάδια επιβράδυνσης, ακόμα και στις χώρες με το μεγαλύτερο μέσο όρο ζωής.

Διαφορετικές φάσεις

Η αντίληψή μας για το «γήρας» ή την «τρίτη ηλικία» γίνεται όλο και πιο ανεπίκαιρη. Δεν έχει πια νόημα απλά να θεωρούμε «γέροντες» όλους όσοι είναι άνω των 60 ετών· έχουμε τους «ηλικιωμένους» (60-80 ετών), τους «υπέργηρους» (80-100) και τους «υπεραιωνόβιους» (πάνω από 100 ετών). Μιλάμε για εντελώς διαφορετικές ηλικιακές περιόδους, που διαφέρουν τόσο όσο διαφέρει η φάση της «ωριμότητας» 20-40 ετών από εκείνη της «μέσης ηλικίας» (40-60).

Οι υπεραιωνόβιοι γίνονται όλο και λιγότερο σπάνιοι: υπάρχουν σήμερα στο Ηνωμένο

Βασίλειο πάνω από 10,000 άνθρωποι άνω από 100 ετών, και οι κυβερνητικές υπηρεσίες προβλέπουν πως το 2051 θα φθάσουν τους 250,000 και το 2071 τους 500,000. Το μέλλον δεν είναι απλά η γήρανση του πληθυσμού, αλλά η ακραία του γήρανση. Βαδίζουμε προς μία εντελώς καινούργια μορφή ανθρώπινης ζωής, που ουδέποτε υπήρξε στο παρελθόν, και για την οποία δεν ξέρουμε σχεδόν τίποτα.

Δυστυχώς, καθώς αποτύχαμε να νικήσουμε το γήρας, η αύξηση του προσδόκιμου επιβίωσης δεν σημαίνει παράταση της ευζωίας. Τα χρόνια που «κερδίσουμε» από την παράταση της ζωής συνήθως είναι χρόνια που τα περνάμε μέσα στην ανημπόρια, την ασθένεια και την άνοια. Σύμφωνα με την εθνική στατιστική υπηρεσία του Ηνωμένου Βασιλείου (ONS), μεταξύ του 1991 και του 2001 το προσδόκιμο επιβίωσης κατά τη γέννηση αυξήθηκε κατά 2.2 έτη, αλλά η υγιής διαβίωση μόνο κατά 0.6 έτη: το υπόλοιπο 1,6 έτος είναι περίοδος ασθένειας. Κοντολογίς κερδίζουμε ζωή, αλλά είναι ζωή κακής ποιότητας, καμιά φορά στα όρια μεταξύ ζωής και θανάτου.

Η παράταση της ζωής συνοδεύεται από τη γεωμετρική αύξηση των κρουσμάτων εκφυλιστικών ασθενειών που έρχονται με την ηλικία. Στο Ηνωμένο Βασίλειο υπάρχουν σήμερα σχεδόν 700,000 άτομα που πάσχουν από άνοια, που αναμένεται να αυξηθούν σε 1.75 εκατομμύριο έως το 2051.

Η Κάρολ Μπρέιν (Carol Brayne) κι οι συνεργάτες της στο «αντιστοιχό δημοσίας υγείας» του πανεπιστημίου του Κέιμπριτζ, ολοκλήρωσαν πρόσφατα μία έρευνά τους για την κατάσταση της υγείας των ατόμων το χρόνο που προηγείται του θανάτου τους.

Βρήκαν πως το 30% των ανθρώπων που πεθαίνουν σήμερα στο Ηνωμένο Βασίλειο πάσχουν από άνοια (πράγμα που σημαίνει πως οι πιθανότητες να πληγείτε από άνοια πριν πεθάνετε είναι τουλάχιστο 30%) ενώ το 45% πάσχουν από κάποια μορφή διανοητικής διαταραχής.

Αυτό είναι ήδη αρκετά φοβερό, αλλά τα χειρότερα δεν έχουν έρθει ακόμα: σε όσους πεθαίνουν μετά τα 95 τους χρόνια, το 58% πάσχει από άνοια και το 80% από διανοητική διαταραχή. Προς τα εκεί πάμε όλοι. Και χρειάζεται να αναρωτηθούμε: αξίζει πράγματι να ζει κανείς σε τέτοιες συνθήκες;

Χρόνια κερδισμένης ζωής ή έπιθανάτιας άγωνίας;

Η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων στον αναπτυσσόμενο κόσμο -και όλο και περισσότερο και στον αναπτυσσόμενο κόσμο- πεθαίνουν από εκφυλιστικές ασθένειες, καρκίνο ή καρδιοπάθειες. Αιτία αυτών των ασθενειών είναι το γήρας, και ο θάνατος εξαιτίας τους είναι αργόσυρτος και θα γίνεται όλο και πιο αργός, έως ότου το γήρας να κινδυνεύει να ταυτιστεί με την ασθένεια. Σήμερα στο Ηνωμένο Βασίλειο ο συνήθης θάνατος έρχεται μετά από 10 έτη χρόνιας ασθένειας - και η περίοδος αυτή, σύμφωνα με την ONS, τείνει να παρατείνεται όλο και περισσότερο.

Λίγοι είναι όσοι πεθαίνουν χωρίς να έχουν πρώτα υποστεί κάποιας μορφής σωματική ή πνευματική αναπηρία, που να κρατά για δεκαετίες. Το γήρας σήμερα συνοδεύεται από απώλεια μνήμης, κοινωνική αποστράτευση, απομόνωση και κατάθλιψη. Ο θάνατος έπαψε να έχει τη μορφή «ψηφιακού» γεγονότος: έγινε «αναλογικός» - και αναμειγνύεται για χρόνια με τη ζωή.

Πώς φτάσαμε σε αυτό το σημείο, όπου η δύση του βίου κατάντησε αργός, μακρόσυρτος εφιάλτης; Μέσα στην αγωνία μας να νικήσουμε τις αιτίες του ξαφνικού, αιφνιδίου θανάτου του παρελθόντος, μείναμε εκτεθειμένοι σε πιο αργές αιτίες θανάτου και στην υπεργήρανση του οργανισμού μας. Ξοδévουμε κολοσσιαίους πόρους για να νικήσουμε μεταδοτικές ασθένειες, δυστυχήματα, εγκεφαλικά και καρδιακά (ίσως ο καλύτερος τρόπος να πεθάνει κανείς), πράγμα που αναπόφευκτα μας καταδίκασε να πεθαίνουμε από πολύ πιο παρατεταμένες

διαδικασίες, όπως ο καρκίνος ή η άνοια. Ο θάνατος εγκλείστηκε στα νοσοκομεία, το χειρότερο μέρος να τελειώσεις τη ζωή σου.

Η ιατρική θεώρησε αποστολή της να διατηρεί τους ασθενείς εν ζωή πάση θυσία, αντί να τους βοηθά να πεθαίνουν αξιοπρεπώς και ανώδυνα. Πολλές αιτίες θανάτου, που άλλοτε είχαν οξεία και ακαριαία μορφή, μετατράπηκαν σε χρόνιες ασθένειες: τα καρδιακά επεισόδια έγιναν καρδιοπάθειες, τα εγκεφαλικά νόσος του Αλτσχάιμερ. Ο διαβήτης, το AIDS, ακόμα και μερικές μορφές καρκίνου, μεταβλήθηκαν σε χρόνιες παθήσεις. Τα οικονομικά συμφέροντα των φαρμακοβιομηχανιών συνέβαλαν οπωσδήποτε σε αυτό, καθώς είναι πολύ πιο επικερδές να φτιάχνεις φάρμακα που μετατρέπουν μια θανατηφόρα ασθένεια σε χρόνια πάθηση (ο ασθενής μετατρέπεται σε ισόβιο καταναλωτή φαρμάκων) παρά να φτιάχνεις ένα φάρμακο που θεραπεύει άπαξ δια παντός την ασθένεια (ο καταναλωτής σταματά να αγοράζει το προϊόν).

Εναλλακτικοί δρόμοι

Το να καταστήσουμε το τέλος της ζωής άξιο να το ζει κανείς, θα είναι μία από τις σημαντικότερες προκλήσεις του 21ου αιώνα. Πρέπει να σταματήσουμε να ερευνούμε μόνο το πώς θα αναβάλουμε περαιτέρω το θάνατο και να αφιερώσουμε πόρους και στη βελτίωση της ευζωίας.

Πρέπει να χαράξουμε εναλλακτικές οδούς στις φαρμακευτικές αγωγές, προς θεραπείες που δεν ενδιαφέρουν τις φαρμακευτικές και βιοτεχνολογικές βιομηχανίες. Τα γηροκομεία θα πρέπει να είναι τόσο διαδεδομένα και καλά χρηματοδοτούμενα όσο τα μαιευτήρια. Οι ηλικιωμένοι θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να αποφασίζουν πώς θα πεθάνουν.

Αν η κοινωνία ενδιαφερόταν για τα τελευταία δέκα χρόνια της ζωής όσο για τα πρώτα δέκα, τότε ίσως να πετυχαίναμε να μην ζούμε τα τελευταία μας χρόνια σαν ζωντανόι - νεκροί.

* *Ο Δρ. Guy Brown είναι καθηγητής νευρολογίας στο πανεπιστήμιο του Κέιμπριτζ και ειδικεύεται στις διαδικασίες εκφυλισμού των εγκεφαλικών κυττάρων*

Ο Δήμαρχος Κομοτηναίων κ. Δημήτρης Κοτσάκης και το Δημοτικό Συμβούλιο

σας εύχονται **Ευτυχισμένο το Νέο Έτος**

(Αντί ευχετηρίων καρτών η Δημοτική Αρχή αποφάσισε να
δωρίσει το αντίτιμο της αγοράς και αποστολής καρτών στο
Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Κομοτηνής)

ΑΡΧΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ 2008...

«Η σημασία του χρόνου δεν έρχεται από το παρελθόν ή το παρόν, αλλά από το μέλλον, από τα έσχατα. Υπ' αυτήν την έννοια ή συμβατική έναλλαγή των ετών την οποία πανηγυρίζουμε παγκοσμίως, έχει σχετική αξία για την Εκκλησία, αφού για τη θεολογική της συνείδηση, ή αξία του παρόντος έρχεται από τα έσχατα, από την Βασιλεία του Θεού, ή οποία καθαγιάζει και αφθαρτίζει το παρόν. Απτή ή αξιολογική αντίστροφη των πραγμάτων δεν μειώνει διόλου την αξία του παρόντος. Απεναντίας μάλιστα. Ο χρόνος της παρουσίας ζωής, μέσα στην Εκκλησία βρίσκει την πραγματική του αξία, αφού μετατρέπεται σε καιρό, δηλαδή σε εύκαιρία μετανοίας, αγιασμού και σωτηρίας...»

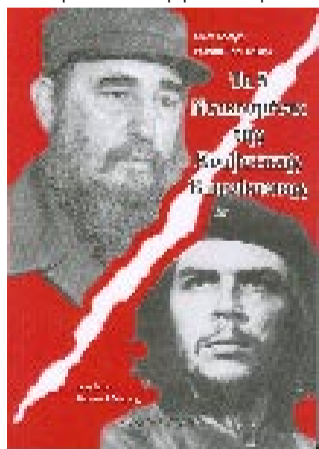
Ο Ξάνθης Παντελεήμων

Τα 5 Ντουκουμέντα της Κουβανικής Επανάστασης (Φιδέλ Κάστρο – Ερνέστο Τσε Γκεβάρα)

Μτφρ. Τσακνάκης Αθανάσιος

Η πασίγνωστη επανάσταση για την απελευθέρωση της Κούβας (Ιούλιος 1953 – Ιανουάριος 1960) – ανάλογα, δυστυχώς, με τις πολιτικές πεποιθήσεις ή σκοπιμότητες ή προσδοκίες της πλειοψηφίας των εκάστοτε ερευνητών – ονομάστηκε είτε «ταξική» είτε «εθνική». Γιά τους προκατελημμένους οπαδούς των κομμουνιστικών ή των εθνικιστικών δογμάτων, η επανάσταση είχε αποκλειστικά και μόνον τον έναν ή τον άλλον χαρακτήρα αντίστοιχα. Οι παρωπίδες του κομμουνισμού δεν επιτρέπουν την αναγνώριση του φυσικού φαινομένου της «εθνικής αφύπνισης», ενώ οι παρωπίδες του εθνικισμού απαγορεύουν την αναγνώριση της «ταξικής πάλης». Ως εκ τούτου, η επανάσταση για την απελευθέρωση της Κούβας έπρεπε – με κάθε μέσο και με κάθε κόστος – να φανεί είτε μόνον «ταξική» είτε μόνον «εθνική», και σε καμμία περίπτωση εθνικοταξική, σαν να αποτελεί παράβατο κανόνα και αδιασάλευτο αξίωμα της εθνικής και της κοινωνικής πραγματικότητας η παντελής έλλειψη ισχυρής εθνικής συνείδησης σε όποιον αγωνίζεται για την τάξη του, ή ισχυρής ταξικής συνείδησης σε όποιον αγωνίζεται για το έθνος του, και σαν να είναι γεγονός αναμφισβήτητο και δόγμα αδιαφιλονίκητο της ιστορικής έρευνας η

απόλυτη ταύτιση των κοινωνικών αγώνων με τον κομμουνισμό, και η απόλυτη

ταύτιση των εθνικών αγώνων με τον εθνικισμό. Τα ίδια τα γεγονότα, όμως, αποδεικνύουν την αναλήθεια των δύο προαναφερομένων ακραίων τοποθετήσεων. Είναι αναμφισβήτητο ότι οι Κουβανοί πατριώτες πολέμησαν για την ελευθερία της Κούβας ακριβώς επειδή ήταν Κουβανοί και σαφώς επειδή – με πολλούς τρόπους – θιγόταν άμεσα η κουβανική εθνική αξιοπρέπιά τους, όπως είναι επίσης αναμφισβήτητο ότι στην επανάσταση ρίχτηκαν οι μικροαστοί, οι αγρότες, οι εργάτες, οι φοιτητές, οι φτωχοί και οι απόκληροι, ακριβώς επειδή επί σειρά ετών καταπιέζονταν και κακοποιούνταν από τους εκούσια ή ακούσια «απεθνικοποιημένους» άρχοντές τους. Η ακόλουθη ερώτηση είναι αναμενόμενη: οι άρχοντές τους δεν ήταν Κουβανοί; Η απάντηση, όμως,

Περί μονοτονίας

«Ποιο είναι το δηλητήριο της σύγχρονης βιομηχανικής ζωής μας; Αναμφίβολα η μονοτονία -μονοτονία της εργασίας και της ανούσιας κοινωνικής και κοινοτικής ζωής.» (Halford Mackinder)

Για την κοινωνία, η εξέλιξη της ανθρωπότητας δεν πρέπει να είναι σταθερή και ακόμη λιγότερο μονότονη. Το πρόβλημα της κοινωνίας είναι η μονοτονία που αποτελεί το επακόλουθο του οράματός της, δηλαδή η αθανασία του παρόντος. Κατά συνέπεια, όλο το σύστημά της είναι βασισμένο στην ιδέα ότι η ζωή είναι απλώς μία ημέρα που επαναλαμβάνεται. Όλη η ουσία για τα άτομα της κοινωνίας είναι πώς να περάσει η ημέρα. Δεν υπάρχουν επιπτώσεις που αγγίζουν το αύριο. Το παίγνιο έχει μία αρχή, την αρχή της επανάληψης. Και οι κανόνες αφορούν μόνο την ημέρα. Σε αυτό το πλαίσιο, ούτε η θρησκεία δεν έχει νόημα, εκτός αν συμπίπτει με την έννοια της καθημερινότητας. Όσο πιο απλοϊκή είναι η θρησκεία τόσο το καλύτερο, διότι έτσι είναι εύκολη η εφαρμογή της. Η κοινωνία μετατρέπει τα έργα σε διαφημιστικά, τα τραγούδια σε ρεφρέν, τα συνθήματα σε σλόγκαν. Έτσι οι διανοούμενοι είναι άχρηστοι, όχι μόνο ως άνθρωποι αλλά και μέσω του έργου τους, που δεν έχει καμιά αξία. Η κοινωνία δίνει σημασία στο γραφείο, μόνο αν υπάρχει καρέκλα. Μόνο στην τουαλέτα επιτρέπει να μην έχει καρέκλα, διότι έχει την ίδια λειτουργία. Η βιομηχανική επανάσταση δεν αφαίρεσε εργασίες, όπως νομίζουν μερικοί ειδικοί. Πιο απλά, έδωσε χρόνο σε πολλά άτομα να δουν τον εαυτό τους όπως είναι στην πραγματικότητα. Πώς ένα άτομο δίχως ανθρωπιά θα μπορούσε ποτέ να γίνει άνθρωπος; Η κοινωνία έμαθε στα άτομά της ότι μόνο η ύπαρξη έχει νόημα και ότι η ζωή είναι απλώς μία ουτοπία. Επιπλέον, με την πάροδο του χρόνου, τα άτομα ανακαλύπτουν ή μάλλον ακριβέστερα, η κοινωνία τους το αποκαλύπτει, ότι αυτή η συγκεκριμένη ουτοπία είναι επικίνδυνη, διότι μπορεί να μετατραπεί σε ιδεώδες για το οποίο οι άνθρωποι μπορεί να θυσιαστούν. Αυτή η θυσία αποκαλέστηκε από την κοινωνία, αυτοκτονία. Κατά συνέπεια, ερμηνεύτηκε ως μία προσβολή του συστήματος. Τα άτομα δίχως ιστορία δεν μπορεί να έχουν προβλήματα. Κι όπως

είναι προφανέστατη: όποιοι οδηγούν στην εξαθλίωση το ίδιο το έθνος τους και – με πληθώρα ύπουλων και σκοτεινών μεθόδων – στρέφονται εναντίον των συμπατριωτών τους, της εθνικής παράδοσης, της ιστορίας, της γλώσσας και της πολιτισμικής ταυτότητάς τους, εκ φύσεως παύουν να αποτελούν κομμάτι του εθνικού κορμού και μεταβάλλονται σε «ανεθνικά όντα».

Εθνικοταξική λοιπόν ήταν η επανάσταση στην Κούβα, απ' όσο μπορούμε να αντιληφθούμε και να συμπεράνουμε από τα πέντε σπάνια και σημαντικότερα επαναστατικά κείμενα που φιλοξενεί η έκδοση «Τα 5 Ντουκουμέντα της Κουβανικής Επανάστασης». Σε τούτο το βιβλίο, η απαραίτητη ρητορική δεινότητα του Φιδέλ Κάστρου συναντά την δυναμική επαναστατική γραφή του Ερνέστο Τσε Γκεβάρα, και μαζί ξεναγούν τους αναγνώστες στην ιδεολογία, στην μορφή και στην βαθύτερη δομή του μεγάλου επαναστατικού ξεσηκωμού του Λαού της Κούβας.

Σελ. 216, τιμή 15,68 €
Έκδόσεις ΣΠΑΝΙΔΗ, 25410-27544, Ξάνθη,
www.spanidis.gr info@spanidis.gr

δεν ξέρουν ότι δεν έχουν μέλλον, θεωρούν τους οραματιστές ως επικίνδυνους για τη διάσωση της κοινωνίας. Μετά την εξόντωση οποιασδήποτε αντίστασης, η διάσωση μετασχηματίζεται σε συντήρηση. Η ανατροφοδότηση του συστήματος είναι απόλυτα κυκλική και έχει μία αποκλειστική αποστολή. Πρέπει να εξασφαλίσει ότι η κοινωνία θα παραμείνει η ίδια. Αν και αυτή η αποστολή φαίνεται παράδοξη με την αναπόφευκτη εξέλιξη της τεχνολογίας, το παράλογο δεν αργεί να εμφανιστεί. Μια απλή κοινωνιολογική προσέγγιση αρκεί για να αποδείξει πόσο ισχυρά είναι τα κοινωνικά συμπλέγματα. Είναι, επιπλέον, σταθερά σαν την ημέρα. Όπως η κοινωνία περιορίζει τη δράση της μνήμης στο χρονικό διάστημα της ημέρας, κανένα άτομο δεν μπορεί να κάνει οποιαδήποτε σύγκριση. Και δίχως πλαίσιο σύγκρισης, δεν υπάρχει πεδίο εξέλιξης. Σε αυτή την κοινωνία ακόμα και τα βιβλία έχουν μετατραπεί σε περιοδικά και τα περιοδικά σε εφημερίδα, αλλιώς δεν παύει η επικινδυνότητά τους, ακόμα και αν δεν τα διαβάζουν τα άτομα. Διότι ένας άνθρωπος αρκεί, όπως το κερι που φωτίζει το σκοτάδι. Έτσι τα βιβλία είναι αφιερωμένα, όλο και περισσότερα, στα αθλήματα, στη μαγειρική, στο αυτοκίνητο, στο σπίτι, δηλαδή στα μοναδικά συστατικά της εξέλιξης της ημέρας, η οποία είναι η μόνη που επιτρέπει η κοινωνία στην ανθρωπότητα. Παρόλα αυτά, η ανθρωπότητα ζει και γ' αυτό η θυσία μας είναι απαραίτητη.

Ν. Λυγερός

Μπινιές

§

Έκει μπροστά στην ούρα της έφοριας,
διαβάζοντας ποιήματα, εικόνα αθανασίας

§

Φθινόπωρο. Τό πράσινο του πεύκου όλο
ύγεια. Ο άδέσποτος σκύλος σκεφτικός

§

Γιά να ταξιδέψω δεν χρειάζεται καράβι
απαραίτητως

Όταν δεν γνώριζα, μπορούσα. Τώρα πού
γνωρίζω, δεν μπορώ. Πουτάνα πείρα,
πάντα έρχεσαι μέ καθυστέρηση!

§

Οί λεγεώνες, οί ρωμαϊκές λεγεώνες
ήθελαν πλέον να μιλάς για ήρωες
πού πεθαίνουν στην έκτέλεση του
καθήκοντος, όχι για τους χίλιους
δύο τρόπους να καθυστερείς την
έκσπερμάτωση, ποιητή Όβιδιε.
Καλά έκανε λοιπόν ο αυτοκράτορας
Αύγουστος και σε έξορισε Δεκέμβρη
μήνα εκεί στη μαύρη, Μαύρη θάλασσα.

Δόν Σάντσο - VRIZΩ Ντου
Γιακαμπόσο πούλα Βουλτσίδης
SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α Λ Α ΤΟΥΡΚΑ

Η Τουρκοκυπριακή ελπίδα

Πριν 7 χρόνια βγάλαμε το τελευταίο τεύχος της εφημερίδας Αβρούπα. Ήταν οι μέρες που είχε κορυφωθεί ο καβγάς μας με το καθεστώς. Για να μās σωπάσουν έκαναν τὰ τελευταία τους βήματα. Δυο μέρες πριν είχαν έρθει οι κλητήρες και ὅ,τι ὑπῆρχε τὸ πήραν. Ὡς και τις φτηνιάρικες καρτέκλες που είχαμε στο γραφείο. Ήταν μάλιστα ἡ τρίτη φορά που έρχόταν. Πριν να βγάλω τὴν εφημερίδα ἕνας φίλος μου μου είχε πει «Μὰ ἐδῶ δὲν ἔμεινε πλέον Κύπριος, σὲ ποιὸν θὰ τὴν πουλήσεις;». Αὐτὴ ἡ εφημερίδα θὰ ἔγραφε αὐτὰ που δὲν γράφονται και θὰ ἔλεγε αὐτὰ που δὲν λέγονται. Και τί δὲν ἔγινε σὲ βάρος της! Δυο φορές της ἔβαλαν βόμβα... Τρεῖς φορές κατασχέθηκε... Και της ἔγιναν ἀμέτρητες μηνύσεις... Ἦρθε μέρα που ἡ ἀστυνομία μου κοινοποίησε πάνω ἀπὸ 60 μηνύσεις. Τηλέφωνα που παρακολουθούσαν, ἀμέτρητες ἀπειλές, συγκεντρώσεις που ζητούσαν τὸ κεφάλι μας... Τὸ 2000 με μία συνωμοσία μās συνέλαβαν, τὸ 2002 καταδικαστήκαμε σὲ 6 μήνες φυλακή... Θὰ μπορούσαμε να σταθοῦμε στὰ πόδια μας ἀν δὲν μās στήριζε ἡ κοινωνία μας;

(14-12-07, ἔφ. Αφρικό)

Ἀντιχριστιανικό λαϊκό μένος

Ἡ Τουρκία για τούς θρησκευτικούς λειτουργούς τῶν μειονοτήτων έχει γίνει πλέον μία "Χώρα τὸ φόβου". Τὰ τελευταία 2 χρόνια οἱ ἐπιθέσεις σὲ βάρος τους ἀυξήθηκαν. Ἡ ἐκστρατεία ἄρχισε τὸν Φεβρουάριο τοῦ 2006 στὴ Τραπεζούντα. Δυο ἑβδομάδες μετὰ τὴ δολοφονία τοῦ Χράντ Ντίνκ δολοφονήθηκε βγαίνοντας ἀπὸ τὴν ἐκκλησία μετὰ ἀπὸ τὴν λειτουργία τῆς Κυριακῆς ὁ ἱερέας Ἀντρέα Σαντόρο. Ἐξί μήνες μετὰ μαχαιρώνουν στὴν Σαμψούντα τὸν καθολικὸ ἱερέα Πιέρ Μπρούνιεν. Ακολουθῶς τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 2007 ἦρθε ἡ σφαγὴ στὴν Μαλάτια. Πέντε νέοι ὄρμησαν σὲ ἕνα ἐκδοτικὸ οἶκο που ἔβγαζε χριστιανικά βιβλία και ἔσφαξαν με μαχαίρι τρεῖς χριστιανούς. Τὸν προηγούμενο μήνα ἀπήγαγαν ἀπὸ τὴν περιοχή Μάρντιν τὸν ἱερέα Ντανιέλ Σαβτζὶ και ζητούσαν λύτρα. Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα στὴν Σμύρνη μαχαίρωσαν τὸν ἱερέα τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Ἀννης Ἀντριάνο Φρατσίνι. Ὅλοι αὐτοὶ που ἔκαναν τις ἐπιθέσεις με τὴν ἐξαιρέση ἑνός, ἦταν ἀπὸ 16-20 χρονῶν, ἀμόρφωτοι, φτωχοὶ νέοι. Παρουσιάζονται ὡς δρώντες ἀπὸ μόνους τους, ἠθικοὶ ἀτυχετοὶ δὲν ξεσκεπάζονται. Γενικά παρουσιάζονται ὡς «διαταραγμένου μυαλοῦ» και φυλακίζονται. Και ἔτσι θάβεται τὸ γεγονός. Οἱ ἐπιθέσεις ὁμως δὲν σταματᾶνε. Και ὅπως φάνηκε στις ὑποθέσεις τοῦ Χράντ Ντίνκ και τῆς Μαλάτίας οἱ ἐπιτιθέμενοι είχαν δεσμούς με τὸ κράτος.

(20-12-07, Τζάν Ντουντάγ, ἔφ. Μιλλιέτ)

Ἰσόβια για τούς αιχμαλώτους!

Περατώθηκε ἡ ἔρευνα που ἔκανε ὁ στρατιωτικὸς εἰσαγγελέας τῆς πόλης Βάν σχετικά με τὴν ἀπαγωγή τῶν 8 στρατιωτῶν ἀπὸ τὸ PKK. Ζητᾶ λοιπὸν να καταδικαστοῦνε για: ἐπιμονὴ ἀπειθαρχία που προξένησε μεγάλη ζημία, θανατισμὸ ἐγκλήματος και ἐγκληματία, συνέργεια σὲ ἀδίκημα κατὰ τῆς ἐνότητος τοῦ κράτους, παράνομη ἔξοδος ἀπὸ τὴ χώρα, κατὰ συρροήν προπαγάνδα ὑπὲρ τῆς τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως και για δηλώσεις μέσω τῶν ΜΜΕ που ψυχραίνουν τις σχέσεις λαοῦ και στρατοῦ. Στὴν δικὴ που θὰ γίνει στις 1-2 ὁ στρατιώτης Ἐρ Ραμαζάν που μίλησε στο κανάλι ROJ TV ἀντιμετωπίζει ποινὴ ἰσόβιας φυλάκισης. Για τούς ὑπόλοιπους ὁ στρατιωτικὸς εἰσαγγελέας ζητεῖ να τιμωρηθοῦνε σὲ ποινές ἀπὸ 3-5 χρόνια.

(4-1-08, ἔφ. Νέτγκαζετε)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Ἀντιφωνήματα

Ἡ καλὴ μέρα ἀπὸ τὸ πρωὶ φαίνεται: Ἦδη στὴν Αἰόβα ἐμφανίστηκαν τὰ πρώτα προβλήματα στις ψηφοφορίες για τὰ χρίσματα. Ἡ νοθεία ἔγινε πιά ρουτίνα.

Στὸ Κατεχόμενο Ἰράκ ἡ ντιμόκρασι προοδεῦει. Ἦδη οἱ τιμές στὴν ἀγορὰ συγκρατοῦνται: Οἱ οἰκογένειες πουλᾶνε τὰ παιδιά τους για 3.000 -30.000 δολάρια

Ὅλλανδοί, Σουηδοί, Λιβανέζοι, Ἰορδανοὶ ἄτεκνοι ἀγοράζουν βρέφη ἢ και νήπια, με τούς Ἰρακινούς γονεῖς να ἐλπίζουν σὲ μιὰ καλύτερη μοῖρα για τὰ ψυχοπαῖδια.

Ὁ Ὀρθόδοξος Πολιτισμὸς θὰ διδάσκεταιι στα ρωσικά σχολεῖα ἀπὸ τὸ 2009. Κλείνει ἢ παρένθεση τῆς πολύχρονης ἐπίσημης ἀθεῖας, με θρίαμβο τῆς ρώσικης ψυχῆς.

373 Παλαιστίνιους σκότωσαν πέρυσι οἱ Ἰσραηλινοὶ ἔναντι 13 νεκρῶν ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ἀναλογία 1 πρὸς 29. Λίγο καλύτερο ἀπὸ τὸ 1 πρὸς 24 τοῦ 2006.

Ἡ μαζικὴ ὑπερψήφισι στο Κογκρέσο τοῦ ψηφίσματος 620 για ἀποχώρηση τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τὴν Κύπρο (χωρὶς σάλτσες) δείχνει τις δυνατότητες που πλέον ἔχουμε. Θὰ τις ἀξιοποιήσουμε;

Τὸ ξύλο τῆς ἀρκούδας ἔπεσε ἔξω ἀπὸ τὴ βάση τοῦ Ἀκρωτηρίου, ὅπου 200 Κύπριοι φοιτητὲς διαμαρτύρονταν για τὴ βρετανικὴ παρουσία και στάση. Δὲν χάνονται ὅλα τὰ νιάτα μεταξύ ἀγορᾶς και μπάρας

Θὰ σὰς τὸ ποῦμε ἀλλὰ προσπαθήστε να διατηρήσετε τὴν ψυχραιμία σας: Ἐκλεισε τὸ «Παρατηρητήριο τοῦ Ἐλσίνκι», τὸ με-

γαλομάγαζο ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων!

Ἐ, νά, και τόπαμε! Μὰ ἐλάτε τώρα, μὴν κλαῖτε, κάπου θὰ βροῦν πάλι να βγάλουν ἕνα μεροκάματο ἀνθρωποὶ ἀξιοὶ ὅπως ὁ Δημητράς, ὁ Ντεντέ, ὁ Βαλλιανάτος κτλ.

Σὲ ἐκκλιση να σταματήσει ὁ φονικός ἀποκλεισμός τῆς Γάζας συγκεντρώνει ὑπογραφές φορέων ὁ δραστήριος σύλλογος «Ἰντιφάντα» (τηλ. 6932576886).

Τὸ 2006 στὰ Γλυκά Νερά με τζίφρα τοῦ ΚΑΣ, καταχώθηκε τάφος που ἀπεδείκνυε τὴ σχέση Μικηναϊκοῦ - Μινωικοῦ πολιτισμοῦ, για να χτιστεῖ οἰκοδομῆ

Ἄν αὐτὸ ἀληθεῖ, χεστήκαμε για τις ἄλλες, ρόζ ἢ μὴ, πλευρές τῆς ὑπόθεσης Ζαχόπουλου. Ἀπὸ σεξολομογιές μπουχτήσαμε, ἡ ἱστορία τοῦ τόπου μās νοιάζει

Διαβάσεις για τὸ Ἰράν που θὰ προμηθευτεῖ πυραύλους S-300, σκέφτεσαι τὰ ἀπαρχαιωμένα BMP-3 που ἔμεις παραγγείλαμε στὴ Μόσχα και μελαγχολεῖς. Τόσο ἄχρηστο;

Και μιὰ που εἶπα για ἄχρηστους, θέτω τὸ κάτωθι ἐρώτημα στοὺς ἀναγνώστες μας: Πείτε μου μιὰ (ἀριθμὸς: 1) ἐνέργεια τοῦ Ἀβραμόπουλου ὡς ὑπουργοῦ Ὑγείας

Και βεβαίως δὲν ἐννοῶ ρουσφέτι, λοβιτούρα, τηλεοπτικὴ ἐμφάνιση, φιγούρα, διακήρυξη για τὸ μέλλον, ἀλλὰ κάτι παραπάνω. Ὁ εὐρῶν κερδίζει γαλάζια γραβάτα

Ἄν τὴ διαδήλωση τῆς 31/12 στοῦ ΗΥΑΤΤ κατὰ τῶν μαφιοκαζίνων τὴν εἶχε κάνει ὁ

ΣΥΝ, ἡ εἶδηση θὰ ἔπαιζε παντοῦ. Τώρα που ἦταν τοῦ κακοῦ ΛΑΟΣ, θάφτηκε.

Νιώθετε πνιγμένοι στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὸν διάχυτο ἐκμαυλισμὸ; Βοηθήστε τὸν Διορθόδοξο Σύνδεσμο «Ἀπόστολος Παῦλος» με λεφτὰ ἢ κοινωνικὴ ἐργασία (2103254321).

Ἀπὸ 1/1/08 ἀντινομάρχης στὴν Ἐάνθη χρίστηκε ἀπ' τὸν Γ.Παυλίδη ὁ Χατζημεμῆς Τουρκές. Προφανῶς ἡ προενοφροσύνη και ἡ κομματικὴ προδοσία ἀμοιβόνται.

50 ἄτομα πήγαν στὴν Ἄγκυρα ἀπὸ τὴν «Τουρκικὴ Ἐνωσι Ἐάνθης» και εἶδαν βουλευτὲς τοῦ CHP και τοῦ ΜΗΡ. Κλάψα, ψέμμα και τουρκοφροσύνη στο κόκκινο!

Νά μās συγχωρέσουν οἱ Κομοτηναῖοι δικηγόροι ἀλλὰ δὲν συμφωνοῦμε με τὸ αἴτημα να μὴν ἱδρυθεῖ Ἐφετεῖο στὴν Καβάλα. Ἄλλο ὁ λαὸς κι ἄλλο ἡ συντεχνία.

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ ὅσους μās θυμήθηκαν στις γιορτές στις εὐχές τους, τηλεφωνικές, ταχυδρομικές ἢ διαδικτυακές. Καλὴ χρονιά σὲ ὅλους!

Γράφουμε ἀναλυτικά (σελ. 3) για τὴν περιπέτεια τῶν Αὐστραλῶν προχθές στὴν Πόλη. Ὅμως εἶμαι περιέργως: Πῶς εἶναι δυνατόν ν' ἀποτελεῖ τουριστικὸ προορισμὸ Ἑλλήνων αὐτὸ τὸ ἔλεινὸ Κτηνοτροφεῖο; Μήπως ἐπειδὴ ὁ ἄθλιος Τύπος μας ΔΕΝ ΕΓΡΑΨΕ ΛΕΞΗ, σὲ ἀντίθεση με τὸν (τιμιότερο!) τουρκικὸ;

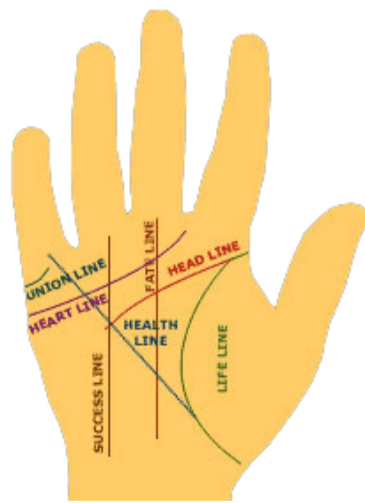
Τὸ μέλλον εἶναι στό χέρι σας!

Φίλες και φίλοι, χρόνια πολλά! Καθὼς τὸ 2007 τελείωσε και ἕνας νέος χρόνος ξεκίνησε, ἡ ἀνθρώπινη φύση νιώθει πιεστικότερη τὴν ἀνάγκη να γνωρίσει τὸ μέλλον και τὴ μοῖρα της. Ἐτσι, ἀνταποκρινόμενοι στὴν βαθειὰ αὐτὴ ἀνθρώπινη χρεία, σὰς προσφέρουμε σήμερα τὴ χειρομαντικὴ μας τέχνη, προκειμένου να γνωρίσετε τὸν ἑαυτὸ σας και τὸ αὐριό. Ὅλη ἡ τεχνικὴ μας δεξιότητα τίθεται στὴν ὑπηρεσία σας, για να σὰς προσφέρει πληροφορίες για τὴν ὑγεία, τὰ ταλέντα, τις σχέσεις, τις προοπτικές σας. Ἐχουμε λοιπὸν και λέμε:

Ἡ γραμμὴ τῆς ζωῆς, που περιβάλλει ὡς τόξο τὴν περιοχή τοῦ ἀντίχειρα, δείχνει τὸ πόσο θὰ ζήσετε. Ὅσο μακρύτερη (ἢ γραμμὴ), τόσο περισσότερο. Τώρα βέβαια θὰ μου πείτε τί να τὸ κάνεις ἀν εἶναι να ζήσεις 150 χρόνια τέτοιας ζωῆς; Οἱ πεθαμένοι καλύτερα περνᾶν. Μήπως για να φτάσεις να παρακολουθήσεις τὸ 34.895.694ο ἐπεισόδιο τοῦ «Ἐρωτα»; Ἦ να δεις τὰ τρισέγγονα τοῦ Μητσοτάκη να γίνονται ΥΠΕΞ και κείνος να τὰ καμαρώνει; Τούλάχιστον ἀν πεθάνεις μπορεῖς να ἐλπίζεις και σὲ καμμιά καλὴ μετεψύχωση...

Δίπλα της εἶναι μιὰ σχεδὸν εὐθεῖα γραμμὴ με κατεύθυνση τὸ μικρὸ δάκτυλο, ἢ γραμμὴ τῆς ὑγείας. Ἄν εἶναι βαθειὰ και εὐδιάκριτη, σημαίνει ὅτι ἔχετε καλὴ ὑγεία. Κι ἀν δὲν εἶστε ἀφελῆς και (πολύ) κοροῖδο, κρατηθεῖτε μακριὰ ἀπὸ τούς γιατρούς, γιατι ἀν ἀνοίξετε μαζί τους ἀλυσβερῖσια δὲν σὰς γλυτώνει καμμιά γραμμὴ - κι ἄς βγαίνει κι ἀπὸ κάτω...

Μιὰ τρίτη γραμμὴ, τέμνουσα τῆς προηγούμενης και ἐφαπτομένη τῆς πρώτης, εἶναι ἡ γραμμὴ τοῦ κεφαλιοῦ. Τὸ μήκος και ἡ ἐμφάνισή της μιλοῦν για τις ἐγκεφαλικές σας λειτουργίες και ἰκανότητες. Τί; Τὴν βλέπετε μικρὴ και ἀνεπαίσθητη; Δὲν πειράζει, μὴν ἀπογοητεύεστε, ἡ ζωὴ εἶναι συχνὰ σκληρὴ ἀλλὰ τούλάχιστον ἔχετε πιθανότητες μιὰ μέρα να γίνετε (ισόβιος) πρόεδρος τοῦ ΠαΣοΚ.

Μιὰ περίπου παράλληλη της, που καταλήγει μεταξύ δέκτη και μέσου, εἶναι ἡ γραμμὴ τῆς καρδιάς. Ἐδῶ μπορεῖ κανεὶς να ἀνατρέξει στοῦν ψυχικὸ του κόσμο, να ψηλαφήσει τὰ συναισθηματικά του χαρακτηριστικά και να ἀνιχνεύσει τὴν μοναδικὴ ἀνθρώπινη προσωπικότητα που βρίσκεται πίσω ἀπὸ τις καθημερινές του ἀποφάσεις. Πῶς λ.χ. ἀποφασίσατε να παίξετε τὴ Μπάγερν Λεβερκούζεν

στάνταρ «2» μέσα στὴ Λυόν, δηλαδή εἶναι κατὰ τὴ γνώμη σας μαλάκες ὅλοι οἱ μπουκερς που δίνουν 1,20 στὸν ἄσσο; Γιατί δὲν λέτε να βγάλετε τὸ χέρι μέσα ἀπὸ τὴν κάτω πυτζάμα ὅσο με τὸ ἄλλο κάνετε ζάπιγκ ἐπὶ ὤρες ἀπὸ τὸν καναπέ; Σὲ ποιὸν ψυχολογικὸ μηχανισμό ἐδράζει αὐτὸς ὁ ἀγαπημένος σας συνδυασμὸς τοῦ ἔντονου αὐλαίνε με μιὰ τόσο ρομάνς ἀπόχρωση τοῦ κραγιόν; Για τὰ ἀγωνιώδη ὑπαρξιακά ἐρωτήματα της ἀνωτέρω προβληματικῆς, λοιπὸν, οἱ ἀπαντήσεις εἶναι (κι αὐτές) στό χέρι σας.

Τέλος, δὲν πρέπει να ξεχάσουμε τὴ γραμμὴ τῆς ἐπιτυχίας, μιὰ ἴσια γραμμὴ πρὸς τὸν παράμεσο, παράλληλη με αὐτὸν. Ἐδῶ μιλάμε ὅτι τὰ πράγματα, εἰδικὰ για τὴν ἐπαγγελματικὴ ἐπιτυχία, εἶναι ἀπολύτως συγκεκριμένα - και ἀποκλειστικά ἔξαρτώμενα ἀπὸ τὸ μήκος τῆς γραμμῆς. Και ἐξηγοῦμαι: Στὸ 1 mm εἶστε γεννημένος πακετάς/τραπεζικός ὑπάλληλος. Στὰ 2 mm πάτε για πωλήτρια ἐσωρούχων/ταμίας σουπερμάρκετ/ἀρχηγὸς ΓΕΣ. Στὰ 3 mm ἀνοίγονται προοπτικές για ἐπιχειρήσεις, βιομηχανίες, καράβια. Στὰ 4 mm προβάλλει ἡ καρτέκλα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Στὰ 5 του ἐκπαιδευτικοῦ (πάσης βαθμίδος). Στὰ 6 ἀχνοφαίνεται ἡ Πολεοδομία. Στὰ 7 ἔχουμε τούς προμηθευτὲς τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου, τῆς συμπαθοῦς τάξεως τῶν ἐργολάβων και ἐκδοτῶν συμπεριλαμβανομένης. Τέλος, στὰ 8 mm εἶναι πολιτικοὶ, δήμαρχοι, νομάρχες, ναρκέμποροι, ρωσιδέμποροι, γ.γ. ὑπουργείων, μαυραγορίτες, πρᾶκτορες τῆς CIA/DIA/NSA, ἀρχιεπίσκοποι, πρόεδροι ΜΚΟ, συμβολαιογράφοι, Ζωνιανιώτες κτηνοτρόφοι, ἐκφωνητές εἰδήσεων στοῦ μεγκαντένα. Καλὴ χρονιά!